ATILIM

Yıl 10, sayı 12(120)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı Aralık 1983

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

İşçiler, köylüler, aydınlar, gençler, Türk-Kürt tüm emekçiler BİRLEŞİN YENECEKSİNİZ!

ATILIM 10 yaşında

TKP MK Organı Atılım 8 Ocak 1974'de yayına başladı. Bu sayısıyla 10. yılını dolduruyor. Atılım'ı, partimizin daha önceleri de bir dizi MK organını kurmuş, yayınını ve dağıtımını örgütlemiş olan Bilen yoldaş kurdu. İlk başyazısında Bilen yoldaş Atılım'ın hedefini şöyle koymuştu: "TKP eline yeni, keskin bir silah alıyor. Atılım. Bu ad gelişigüzel konmamıştır... Bugün partiyi kalkındırmak, onu sekter, tutucu akımlara, likidatörlere karşı savunmak, içine düştüğü kısır döngüyü kırmak ön plana girmiştir... Partinin savaş programını, politikasını, belgilerini yığınlara yaymak, strateji ve taktiğini açık seçik göstermek komünistlerin, parti üyelerinin görevidir. Partinin radyoları var, dergileri var. Ama bunlar yeter değildir. Lenin, yazılı komünist basın için kollektif propagandacı, kollektif örgütçü demiştir. Lenin'in bu tarihsel öğütü kulağımıza küpedir."

Atılım'ın bu köşesinde yayınlanan başyazıların hemen hemen hepsini 10 yıl boyunca Bilen yoldaş kaleme aldı. O, Atılım'ın her sayısını gördüğünde yeni bir çocuğu olmuş gibi sevinirdi. Özellikle ülke içinde basılan kopyalar eline geldiğinde bu sevinci daha da büyük olurdu. Atılım 10. yılını doldururken, TKP, 5. Kongresini toplayarak, 1973 yılında önüne koyduğu görevi tamamladı. Bilen yoldaş, 5. Kongreyi gördü, ama ne yazık ki ellerinde doğan ve biçimlenen, Atılım'ın 10. yılını göremedi.

Atılım 8 Ocak 1974'den bu yana aralıksız çıktı. Son yıllarda birçok özel sayı da çıkardı. Çeşitli ebatlarda basıldı. Atılım'ın ilk 12 sayısı merkezi basıldı. Daha sonra, ülke içinde ve yurt dışında çeşitli yerlerde basıma geçildi. 12 Eylül 1980 devirmesinden sonra, bir dönem, Atılım'ın ülke içindeki dağıtımında aksamalar oldu. Daha sonra yurtiçi basım yeniden sağlandı. Yiğit, özverili Atılım'cılar eliyle dağıtım her geçen gün daha da düzeliyor. 5. Kongre, Atılım'ın 15 günde bir çıkarılması hedefini koydu. Gerekli hazırlıklar tamamlandığında, eksiklikler giderildiğinde, Atılım 15 günde bir çıkacak.

▶Arkası 10. sayfada

5. Kongre sevinç ve coşkuyla karşılandı

TKP 5. Kongresi, Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkımız ve ülkemiz açısından bir dönüm noktası niteliği taşıdığını, aradan çok kısa bir zaman geçmiş olmasına karşın, her gün yeni biçimlerle ortaya koyuyor. Kongre, tüm parti üyelerinde, sempatizanlarda, dostlarımız arasında büyük bir coşku, yüksek bir heyecan yarattı. Parti örgütleri, 5. Kongre üzerine yaptıkları toplantılarda, 5. Kongreyi selamladılar. Kongrenin duyurulması, programatik belgelerinin yaygınlaştırılması, 5. Kongrenin onun savaşım çizgisinin, fabrikalara, işyerlerine, mahallelere, işçi yataklarına, toplumun her kesimine taşınması için kararlar aldılar.

"TKP 5. Kongresinin Halkımıza Çağrısı" parti örgütleri tarafından çoğaltılıp dağıtıldı. TKP İstanbul İl Örgütü organı "Proleter İstanbul" Kasım 1983 sayısında Kongreye geniş yer verdi. Türkiye'nin birçok ili ve ilçesinde, yurtdışında "5.Kongre, Daha güçlü TKP" belgisi, pul, bildiri, afiş gibi çeşitli araçlarla ve çeşitli biçimlerde halka duyuruldu. Kongre açılış ve kapanış konuşmalarını MK'nin Çalışma Raporunu ve Kongre Kararlarını içeren "TKP 5. Kongre Belgeleri I" adlı kitap yurtiçi ve yurtdışında yaklaşık aynı günlerde basılarak dağıtıldı.

Komünistlerin, ilerici-yurtsever güçlerin bu sevinci, bu başarısı, egemen güçlerin yüreğine korku saldı. Hürriyet gazetesi, TKP'nin halkın gözünde yükselen saygınlığını sarsmak için özel bir haber yayınladı. Antikomünist karaçalmalarla dolu bu haberde, yine de 5. Kongrenin toplandığını belirtmek zorunda kaldı.

5. Kongre, yurtdışı örgütleri tarafından yığınsal toplantılarla selamlandı. TKP 5. Kongresi çizgisini en geniş yığınlara iletmek amacıyla ve Bilen ve Deniz yoldaşların anıları önünde saygıyla eğilmek için, İngiltere, İsveç, İsviçre, Danimarka, Federal Almanya'da yığınsal toplantılar düzenlendi. Büyük bir coşku ortamında geçen toplantılarda yapılan konuşmalar dikkatle dinlendi. Köln kentinde düzenlenen toplantıya 1200 kişi katıldı. Bu toplantıların bir özelliği de öteki sol örgütlerden, Kürt ulusal hareketinin kollarından ve kardeş komünist ve işçi partilerinden konukların katılımıyla yapılmasıydı.

BUNALIMDAN ÇIKIŞ İÇİN

Biricik demokratik alternatif

● Cevat KARLIDAĞ

6 Kasım seçimlerine giderken faşist cunta, onun ardındaki işbirlikçi oligarşi ve emperyalizmin en gerici çevreleri, diktatörlük rejimine, sivil bir kılıf geçirerek istikrar kazandırmayı umuyorlardı. Oysa seçimler, rejimin bunalımının hafiflemesi bir yana, bir dizi yeni çelişkinin ortaya çıkmasıyla sonuçlandı. Denetimlerindeki her türlü kamuoyu oluşturma aracıyla ilk günlerde hararetle yaymaya çalıştıkları "işte demokrasiye geçiliyor" havası, çok kısa bir süre içinde söndü, bunun somut gerçeklerle hiçbir ilgisinin olmadığı açığa çıkıverdi.

Nasıl çıkmasın ki? Cuntacı generaller, seçimleri kazanmış olan Özal'ın partisine, erkte, biraz olsun kendilerinden bağımsız davranmasına yol açabilecek bir olanak tanımaktan yana değiller. Generaller, belirleyici konularda diktatör Evren'den bağımsız davranmada sözü edilmeye değer bir olanağı hükümete zaten tanımayan Anayasa'nın katı hükümleriyle bile yetinmiyorlar. Kendilerine bağlı bölge valileri atadılar, bakanlıklardaki askersel personelin görev süresini uzattılar, Özal'ın bakanlıkları yeniden düzenleme girişimlerini engellemeye çalıştılar, Meclis başkanlığına, Dışişleri, Savunma, İçişleri vb. bakanlıklara kendi adamlarını getirmek için her yönteme başvurdular. "En demokratik koşullarda yapıldığını" öne sürdükleri 6 Kasım seçimlerinin sonuçlarını kendileri tanımak istemiyorlar.

Generaller 6 Kasım'da MDP'nin aldığı ağır yenilgiden, halkın kendilerine karşı olduğunu açık gördüler. Halkın değişim isteminin, mevcut durumun değişmesi isteminin güçlü olduğunu çok iyi anladılar. Halkın faşist cuntanın üç yıllık uygulamalarına olan tepkisi nedeniyle MDP'ye oy vermediğini, Sunalp'in kendisi itiraf etti.

Halkın bu hoşnutsuzluğunun ve tepkisinin Özal gibi Amerikancı, halkdüşmanı birine bile kendi denetimleri

▶Arkası 9. sayfada

PARTİ YAŞAMI

Tezlerin ve Programın tartışılması üzerine

TKP 5. Kongresi yeni parti programını ve buna temel olan "Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri"ni oybirliğiyle kabul etti. Bu belgeler tüm partinin katıldığı geniş bir tartışma sonunda, kollektif bir ürün olarak oluştu.

Her parti örgütü, her yoldaş kendisine tanınan (ve illegal koşullarda toplanacak olan kongrenin güvenliği için zorunlu olarak kısa tutulan) zaman süresi içinde Tezlere ve Programa olanaklı olan en büyük katkıyı yapmak için üstün çabalar harcadı. Kadrolar son yılların çetin savaşım koşullarında edindikleri deneyimlere, özellikle Ağustos 1981 MK Plenumu'ndan sonra yetkinleşen partinin teori ve pratiğine yapıcı, eleştirel yaklaşımın kendilerine kazandırdığı olgunluğa dayanarak yeni programın oluşturulmasına katkıda bulundular. TKP Programı ve ona temel olan Tezler masa başında, kapalı kapılar ardında değil, somut sınıf savaşımları içinde ve demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin yaşama geçirilmesiyle oluştu.

TKP, savaş çizgisinin oluşmasına parti örgüt ve üyelerinin aktif katılımını, olanaklı olan en demokratik bir tartışma örgütlemeyi ve bunu kongrede sonuçlandırmayı derin illegalite koşullarında ve aralıksız polis saldırısı altında başardı. Tezlerle ilgili görüş açıklayan hemen her yoldaşın zor koşullarda böylesine kapsamlı hazırlanmış tezlerin kendilerine ulaştırılması ve bu koşullarda parti içinde tartışma açılmasının verdiği sevinç ve coşkuyu dile getirmiş olması bu gerçeğin derinden kavrandığını gösteriyordu. Parti bu tartışmayı, partinin birliğini bozmaya, partiyi likide etmeye yeminli oportünistlerin, provokatörlerin, fraksiyoncuların aralıksız savurdukları zehirli okları savuşturarak başardı. Bir yandan gericiliğin bir yandan Yürükoğlu-Erdal ikilisinin partinin birlik ve beraberliğine gölge düşürme çabalarının iflasa mahkum olduğu bir kez daha kanıtlandı. Bu sonuç TKP'nin illegal çalışma ve savaşım deneyini zenginleştirdi.

Parti, tartışmada, eksikliklerini ve geçmişteki yanlışlarını açık ortaya koydu. Gerçek ve içten bir özeleştiri yapmaya, yanlışlarından öğrenmeye yetenekli, kadrolarından ve yığınlardan saklısı-gizlisi olmayan güvenilir bir parti olduğunu kanıtladı.

Tartışma, TKP'nin birliğinin temelinde Marksizm-Leninizmin ve proleter enternasyonalizminin, Lenininci yeni türden parti öğretisinin ilkelerinin yattığını bir kez daha gösterdi. Ayrımsız tüm parti örgütleri, tüm üyeler bu ilkeleri, bu sınanmış tek doğru yolu kararlılıkla savundular.

Tezlerde ve program taslağındaki temel çizgi tüm partinin desteğini aldı. Bu çizgiye alternatif başka bir çizgi savunulmadı. Tartışma sürecinde, tezler üzerine toplam 1200 değişiklik önerisi getirildi. Bu önerilerin ezici çoğunluğu kabul edildi. Bunların ışığında belgelerde birçok değişiklik yapıldı ve böylece belgelerde genel olarak önemli bir yetkinleşme sağlandı. Söz konusu yetkinleşme, belgelerin içeriğinin Marksist-Leninist düzeyinden, sistematik iç düzenlemesine, kavram birliği ve netliğine, dil ve üslubuna kadar her alanda söz konusudur.

Tartışma sonucunda tezlerin ilk taslağında yer alan yaklaşık 300 tezin yarıdan fazlası yeniden kaleme alındı, birçok tez elendi, çok sayıda yeni tez yazıldı. Kongrede kabul edilen biçimiyle Tezler, 11 bölümden,210 tezden oluşuyor.

Gelen öneriler ışığında Tezlerde ve Programda sağlanan gelişmenin en önemli noktalarını şöyle özetleyebiliriz:

Türkiye'deki sosyal-ekonomik ve sosyal-politik süreçler üzerine emperyalizmin rolünü abartıcı, iç faktörün rolünü küçümseyici yorumlara yol açabilecek çözümlemeler netleştirildi. Aynı şey devlet sektörüyle tekelci burjuvazi arasındaki ilişkide, aradaki çelişkileri abartıcı ve içiçe geçme eğilimini küçümseyici yorumlara yol açabilecek çözümlemeler için söz konusudur. Böylece emperyalizmin rolü, Türk burjuvazisinin dünkü ve bugünkü rolü ve devletin ekonomideki rolü yanlış anlamalara, farklı yorumlara olanak tanımayacak şekilde açıklığa kavuşturuldu. İşbirlikçi tekelci sermayenin gelişme eğilimi ve nitelikleri daha açık ifade edildi. Burjuvazinin iç ayrışmasına ilişkin tezler geliştirildi. Ayrışma daha ayrıntılı biçimde saptandı.

Ulusal Demokrasi'nin kurulmasının ve Programdaki dönüşümlerin gerçekleştirilmesinin antiemperyalist demokratik halk devriminin başlangıç adımı olacağı yolundaki parti görüşü net ve açık olarak ortaya kondu. İşçi sınıfının ulusal demokrasiyi gerçekleştirmede ve antiemperyalist demokratik halk devrimini tamamlamadaki bağlaşıkları somut ifade edildi.

12 Eylül devirmesine ilişkin parti görüşü geliştirildi ve devirmenin devrimci sürecin gelişmesinin önünü kesmeyi amaçlayan bir "önleyici karşı-devrim" olduğu saptandı.

Partinin, Kürt ulusunun kendi kaderini tayin hakkını, yani ayrılma hakkını ödünsüz savunan çizgisi hiçbir çarpıtmaya ve yanlış anlamaya olanak tanımayacak biçimde netleştirildi. Şovenizme karşı savaş görevi kesin formüle edildi. Ulusal sorunun çözümü için şimdiden özerklik gibi somut bir formülü savunmanın yanlış değil, ama olası bütün somut çözümlerin önceden kestirilemeyeceği açısından gerekli olmadığı saptandı.

Yığınsal halk hareketinin çeşitli kollarına ilişkin tezler geçtiğimiz dönemin somut dersleri dikkate alınarak büyük ölçüde zenginleştirildi.

Batı Avrupa'daki parti çalışmasının özgüllükleri ve buradan çıkan görevler açık formüle edildi.

Tartışmada öne sürülen ve belgelerdeki temel çizgiye ters düşen şu görüşler kabul edilmedi:

Türkiye'de devlet tekelci kapitalizminin egemen sistem olarak oluştuğu, tekelci burjuvazinin tek başına ekonomiye ve devlete egemen olduğu, bu nedenle işbirlikçi oligarşi tanımının gereksiz olduğu, ekonomide çok yapılılıktan söz edilemeyeceği ve yapısal bir bunalımın söz konusu olmadığı görüşü.

Ulusal Demokrasi'nin stratejik hedefin bir öğesi olmadığı, bunun, burjuva parlamenter bir düzene ulaşma amacıyla sınırlı bir taktik hedef olduğu görüşü.

Devrimin barışçı olmayan yoldan utkuya ulaşacağını bugünden öne sürmenin olanaksız, gereksiz ve yanlış olduğu görüşü.

Komünistlerin ulusal sorunun çözümünde her zaman gönüllülük temelinde demokratik merkezi bir devletten yana olduklarını belirtmenin gereksiz olduğu görüşü.

Böylece, partimizde demokratik merkeziyetçilik ilkelerinin yaşama geçirilmesinde yeni bir adım olan tartışma sonucunda tüm partinin imzasını taşıyan "Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri" ve yeni TKP Programı oluştu. Bu belgeler Marksizm-Leninizmin yaratıcı bir biçimde ülkemiz gerçeklerine uygulanmasıdır. Partinin güçlenen ideolojik-politik-örgütsel birliğinin göstergesidir. TKP, şimdi, yeni Programıyla işçi sınıfına ve onun öncülüğünde tüm çalışanlara sınıf savaşımının artan fırtınaları içinden çıkış yolunu gösteren, onları utkuya ulaştıracak güvenilir bir kılavuza sahiptir.

Tartışma süreci, partimizin ve kadroların teorik çalışmaları daha da yükseltmek, Marksizm-Leninizmi daha keskin, daha etkili bir silah olarak kullanmak için büyük potansiyellere sahip olduğunu ortaya çıkardı. Parti yaşamına yeni bir canlılık getirdi. Partinin ideolojik düzeyini daha da yükseltmede coşku verici bir başlangıç oldu.

YAZIŞMA ADRESİMİZ:

BOX 16 367 S 10327

Stockholm

İSVEÇ

Dünya komünist hareketi ve 5. Kongre

51 yıllık aradan sonra TKP 5. Kongresinin toplandığı haberi, kardeş komünist ve işçi partileri basınında geniş olarak yer aldı. SBKP MK organı "Pravda", Yunanistan KP organı "Rizospastis", Macaristan Sosyalist işçi Parrtisi organı Nepszabadsag", Alman Komünist Partisi organı "Unsere Zeit", Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi AKEL organı "Haravgi", TKP MK'nin kongrenin toplandığını kamuoyuna açıklayan duyurusunu tam metin ya da geniş bölümler aktararak yayınladılar. B.Berlin SBP'nin "Die Wahrheit", İngiltere KP'nin "Morning Star", ASBP'nin "Neues Deutschland", Avusturya KP'nin "Volksstimme" adlı organları TKP 5. Kongresinin toplandığını açıkladılar, duyurudan bölümler yayınladılar. Bu arada Fransız KP'nin organı "l' Humanite" ve birçok kardeş parti organı, TKP 5. Kongresinin toplandığı haberini duyurdular. Moskova Radyosu, 21 Kasım 1983 günlü Türkçe yayınında, "Türkiye komünistlerinin forumu" başlıklı Pravda haberini aynen yineledi.

SBKP'nin MK, Yunanistan KP'nin MK, Macaristan Sosyalist İşçi Partisi' nin MK, Avustralya Sosyalist Partisi Genel Sekreter Peter Simon, Bulgar KP'nin MK, İtalyan KP'nin MK, Avusturya KP'nin Başkan Franz Muhri, Almanya Sosyalist Birlik Partisi MK'nin Genel Sekreter Erich Honecker, Batı Berlin Sosyalist Birlik Partisi'nin Başkan Horst Schmidt imzalı mesajları TKP 5. Kongresini selamladı. Kongreye gönderilen mesajların tümünde, derin gizlilik ve ağır saldırılar altında bulunan TKP'nin savaşımına büyük değer biçiliyor. Partinin savaşımının yakından izlendiği belirtiliyor, dayanışma dile getiriliyor. TKP'nin eylem ve cephe birliğini sağlama yolundaki ardıcıl çabaları üzerinde duruluyor ve partiyi daha da güçlendirme, kongre kararlarını yaşama geçirme yolunda başarı dileniyor. Kongreye gönderilen mesajların bir ortak özelliği de, partimizin Marksizm-Leninizme ve proleter enternasyonalizmine bağlılığına yüksek değer biçilmesidir.

SBKP MK'nin TKP 5. Kongresine gönderdiği mesajda şöyle deniyor:

"Ağır gizlilik koşullarında, polisin sürekli baskı ve koğuşturmaları altında savaşım yürüten partiniz için bu kongre, çok önemli bir olaydır. O, Türkiye Komünist Partisi'nin, politik ve örgütsel çalışmalarını aktifleştirme döneminde elde ettiği kazanımları daha da pekiştirecek, parti sıralarının örgütsel ve ideolojik bakımdan güçlendirilmesine yardım edecektir. Kongre ayrıca, emekçi halkın yaşamsal çıkarları ve hakları uğrunda, barış ve demokrasi için, Türkiye'yi Yakın ve Ortadoğu'da SSCB'ye, öteki sosyalist ülkelere ve barış sever halklara karşı NATO' nun bir askersel saldırı üssüne dönüştürmeye yönelik emperyalizmin ve gericiliğin politikasına karşı Türkiye komünistlerinin yürüttüğü savaşın bundan sonraki ödevlerini saptayacaktır.

"Sovyet komünistleri, Türkiye Komünist Partisi'nin Marksizm-Leninizm ilkelerine, proleter enternasyonalizmine her zaman sıkı sıkıya bağlı kaldığını ve kalacağını, barış için savaşa karşı, uluslararası komünist hareketin birliği için adıcıllıkla savaştığını biliyorlar.

"Biz, Türkiye Komünist Partisi'nin barışın ve halklarımız arasındaki dostluğun güçlendirilmesi, antisovyetik burjuva propagandaya gerekli yanıtın verilmesi ve Sovyetler Birliği, sosyalist ülkeler topluluğu, SBKP'nin barışçı dış politikası, reel sosyalizm hakkındaki gerçeklerin yaygınlaştırılması uğrundaki çabalarına yüksek bir değer biçiyoruz.

Size, değerli yoldaşlar, kardeşçe dayanışmamızı yollar, bu çetin savaşta çok daha büyük başarılar dileriz.

"Yaşasın Türkiye Komünist Partisi!"
"Yaşasın Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi!"
"Barış ve Sovyetler Birliği ile Türkiye halkları arasındaki dostluk daha da güçlensin!"

İSA YOLDAŞ BİLEN YOLDAŞI ANLATTI

TKP'nin yaşlı kuşağının önde gelen temsilcilerinden İsa yoldaş (Mehmet Bozışık) TKP'nin Sesi Radyosu'nun kendisiyle yaptığı bir görüşmede Bilen yoldaşı anlattı. Radyo'nun 1 ve 2 Aralık günleri iki bölümde yayınladığı bu görüşmede İsa yoldaş, Bilen yoldaş ve Nazım Hikmet'le 1927 yılında Sultanahmet cezaevinde nasıl tanıştığını, daha sonra Bilen yoldaş'la birlikte ve onun yönetiminde yürüttükleri parti çalışmalarını anlattı. Partimizin genç kuşaklarca bilinmeyen geçmiş savaşımlarını tanıttı.

Bilen yoldaşın 1930'lardaki gizli parti matbasını kurma, merkezi ve yerel parti organları çıkarma etkinliklerinin, Komintern çalışmalarının, İkinci Dünya Savaşı sırasında Hitler faşizminin yalanlarını açığa çıkarmak, Sovyet halkının Büyük Anayurt Savaşı'ndaki kahramanlığını halkımıza duyurmak için harcadığı aralıksız çabaların canlı bir tanığı olarak, İsa yoldaşın anlattıkları, genç komünistlerin Bilen yoldaşa olan sevgi ve saygısını daha da artırdı.

İsa yoldaş, Bilen yoldaşın önderliğinde partinin 1973 atılımını başlatmasının ve onu 5. Kongre ile başarıyla sonuçlandırmasının partinin eski kuşağında nasıl büyük bir sevinçle karşılandığını dile getirdi. Bilen yoldaşı, tam bir Bolşevik yapan özellikleri, onun 56 yıllık bir savaş arkadaşı olarak genç kuşak komünistlere tanıttı.

1932'de yapılan 4. Kongrede TKP MK üyeliğine seçilen ve uzun yıllar en güç koşullarda parti bayrağını elden düşürmeyen İsa yoldaş, bugün de partimizin sıralarında sorumlu görevinde kararlılıkla savaşımını sürdürüyor.

Tercüman — Halk'a ve olaylara

VEFAT

81 yıllık onurlu yaşamının, 61 yılını bu uğraşa adayan üstün insan, öğretmenimiz

MARAT İSMAİL'i

yitirdik. Acımız derindir. Ondan öğrendiklerimiz bizlere, BİLEN'in genç kız ve oğullarına yol gösteriyor.

DOSTLARI

TKP, Türk basınına ilân verip İsmail Bilen'i övdü

...ukarıdaki ilanda Türkiye Ko... ...nel Sekreteri İsmail Bilen'in

• Komünist lider ismail Bilen'i öven vefat ilanını yayınlayan Hürriyet Gazetesi Sıkıyönetim tarafından süresiz kapatıldı

BİLEN YOLDAŞ
ÖLÜMÜYLE DE DÜŞMANA KORKU SALDI

Şimdi barış savaşımı daha da yükseltilmelidir

Işık YENİCE

ABD yönetimi, halkların, insanlığın, aklın sesini hiçe sayarak B.Avrupa'ya yeni ABD roketlerini yerleştirmeye başladı. Böylece, bu roketlerin yerleştirilmesini önleyecek bir anlaşmaya varmak için yapılan Cenevre görüşmelerini fiilen sona erdirdi. Beyaz Saray zaten başından beri bu görüşmeleri, roket karşıtı hareketi oyalamak için kullandı. SSCB'nin bir anlaşmaya varmak için yaptığı sayısız öneriyi geri çevirdi, tek yanlı moratoryum girişimini ve üslendiği ilk olarak nükleer silaha başvurmama yükümlülüğünü görmezlikten geldi.

Geçenlerde Reagan'ın yardımcılarından Colin Gray'in itiraf ettiği gibi, ABD Sovyetlerin tek bir SS-20 roketi olmasa bile, yeni roketleri gene de yerleştirecekti. Bu gerçeği "The Observer" adlı İngiliz dergisinde yayınlanan gizli NATO belgeleri de sergiledi. Bu belgelerde, yeni roketlerin bir "Sovyet tehlikesine" karşı değil, (böyle bir tehlike zaten yok!) ABD' nin uzun bir süredir yaptığı askersel-stratejik planlar gereği yerleştirileceği apaçık belirtiliyor.

Şimdi uluslararası durumda, sorumluluğu tümüyle ABD yönetiminde ve yeni roket planına şu ya da bu ölçüde omuz veren NATO ülkeleri yönetimlerinde olan, yeni ve çok tehlikeli bir döneme girildi. Londra, Roma, Bonn hükümetleri, halklarının ezici çoğunluğunun istemine karşın, ABD'ye nükleer esirliğe "evet" dediler.

Dünya barış güçlerinin temel bileşeni, barışın kalesi SSCB ve sosyalist ülkeler nükleer bir savaşı önlemek için yeni dönemin gerektirdiği görevleri hızla ve doğrulukla saptadılar. Bunları 24 Kasım'da Yuri Andropov yoldaş dünya halklarına ve barış güçlerine açıkladı. Nedir bun - lar? Birincisi, B.Avrupa'ya yeni roketler yerleştirerek, Cenevre görüşmelerine fiilen son veren ABD'nin halkları kandırmak için bu görüşmeleri halen sürüyor gösterme oyunu bozulmuştur. SSCB, Cenevre görüşmelerinin sona erdiğini ilan etmiştir. SSCB'nin ancak yeni roketler yerleştirilerek anlaşmaya zorlanabileceği yollu ABD-NATO yalanı açığa çıkarılmıştır. Böylece, bu oyunlara ve yalanlara kananları da aktif barış savaşımına kazanma olanağı doğmuştur.

İkincisi, SSCB ve Varşova Paktı üyeleri, yeni ABD füzeleriyle bozulan askersel-stratejik dengeyi yeniden kurmak için somut önlemler alacaktır. Hiroşima ve Nagazaki'den sonra ABD'nin nükleer silaha başvurmasını engelleyen baş etmen SSCB'nin de bu silaha sahip olması ve giderek, ABD topraklarını nükleer silah menzili dışında kalmaktan çıkarmasıdır. Bugün ise başlıca güvence kurulmuş olan askersel-stratejik dengedir. Son Grenada örneğinin apaçık gösterdiği gibi, dünya halkları için hiçbir şey, Beyaz Saray'daki çılgınların askersel-stratejik üstünlük kurmalarına izin vermekten daha tehlikeli olamaz. Bu nükleer çağda, insanlığın en büyük şansı, dünya egemenliğini ele geçirmek için iki kez dünya savaşına yol açan emperyalist güçler karşısında, belgisi barış olan güçlü bir sosyalist ülkeler topluluğunun varlığıdır. Yuri Andropov, ABD-NATO'nun askersel-stratejik üstünlük kurmasını önlemek için, SSCB'nin Cenevre görüşmelerinde anlaşmaya varılmasını kolaylaştırmak için girdiği tek yanlı yükümlülüklere son vereceğini ve artık kendini Avrupa'daki topraklarına yeni roket yerleştirmekte serbest hissedeceğini açıkladı. Ayrıca DAC ve Çekoslovak Halk Cumhuriyeti'yle varılan anlaşmalar gereğince, bu ülkelere taktik-operasyonel roketlerin yerleştirilmesine başlanacaktır. ABD topraklarına yönelik olarak, okyanuslarda ve denizlerde yeni nükleer silahlar konumlandırılacaktır.

Yuri Andropov, ABD-NATO ülkeleri yönetimlerini kararlarını bir kez daha gözden geçirmeye çağırmıştır. SSCB'nin Cenevre'de getirdiği tüm önerilerin geçerliliğini koruduğunu ve bu temelde yeniden görüşmelere hazır olduğunu açıklamıştır. Bu boş bir çağrı değildir.

ABD ve NATO yönetimlerini roket yerleştirme kararını gözden geçirmeye, yeni roket yerleştirilmesini durdurmaya ve yerleştirilenleri söktürmeye yetenekli bir güç vardır: Bu eşi görülmedik bir gelişme gösteren, büyük potansiyeller taşıyan roket karşıtı, nükleer savaş karşıtı yığınsal harekettir. Yığınların dünya politikasına böylesine ve doğrudan karışması eşine rastlanmadık önemde bir gelişmedir. Cenevre görüşmelerinden sonuç alınamaması, NATO ülkelerindeki burjuva demokrasisinin iç yüzünü bir kez daha gözler önüne sermiştir. Barış güçleri halkların çoğunluğunun aklını ve yüreğini, roket karşıtı, savaş karşıtı harekete kazanma başarısını göstermişlerdir. Reagan ve ortakları, çoğunluğun iradesini açıkça ve kabaca hiçe saymışlardır. Yüzlerine takmaya çalıştıkları demagoji maskesi şimdi daha çok sırıtıyor.

Şimdi roket karşıtı hareket, yeni koşullara uygun yeni hedefler için, yeni belgiler ve yeni biçimlerde savaşımı yükseltmeye hazırlanıyor. Roket yerleştirme kararının halk oyuna sunulması için, fabrikalarda, işyerlerinde, okullarda "referandumlar" düzenlemek için, genel grev de içinde çeşitli yollarla sendikaların eylemini yükseltmek için savaşım planları yapılıyor. Pershing ve Cruise roketlerinin yerleştirildiği üsler çevresindeki blokajlar artarak sürüyor. Halkın çoğunluğunun görüşünü hiçe sayarak roket yerleştirme kararı alan yönetimlere ve güçlere karşı, bankalardan paraları çekmek, vergi ödememek gibi çeşitli direniş biçimleri geliştiriliyor. Hedef, her yeni ABD roketinin yerleştirilmesinde bu eylemleri daha da yükseltmektir.

Avrupa'daki Türkiyeli barış ve demokrasi güçlerine düşen görev, roket karşıtı harekete birliklerini güçlendirerek daha kararlı katılmak ve Türkiyeli işçilerin yığınsal katılımını sağlamak ve artırmaktır. ABD-NATO yönetimlerinin yol açtığı nükleer tırmanma ve olağanüstü artan nükleer savaş tehlikesi ülkemizin de yeni ABD roketlerine rampa yapılması tehlikesini gündeme çok ciddi olarak getirmiştir. Ülkemize yönelik ABD roket planlarını bozmak için dayranmak, halkımıza nükleer savaşta yokolma tehlikesini göstererek ABD'ye ve Amerikancı yönetime karşı direnmesini sağlamak başlıca ulusal, demokratik görevdir.

Barışı korumada Demokrat basına düşen görevler

Ekim Devrimi'nin 66. yıldönümü nedeniyle, SBKP MK organı Pravda gazetesi komünist ve işçi partileri ile devrimci demokrat partilerin basın organlarının karşılıklı görüş alışverişi ve deneyim aktarımı için bir toplantı düzenledi. 9-10 Kasım 1983 günlerinde Moskova'da yapılan ve 80'i aşkın partinin temsilcisinin katıldığı, "Dünya Barışını Koruma Savaşımında Demokrat Basının Görevi" konulu toplantıda Atılım da temsil edildi. Toplantıyı SBKP MK Polit Büro aday üyesi B.Ponomaryov yoldaş barış savaşımında ana görevleri ele alan bir konuşmayla açtı. Daha sonra ev sahibi Pravda gazetesinin baş redaktörü V.Afanasiyev yoldaş ve öteki kardeş partilerin temsicileri konuştular. Atılım temsilcisi yaptığı konuşmada TKP'nin barış savaşımına ilişkin görüşlerini ve Atılım'ın bu konudaki çalışmalarını aktardı.

Lenininci Pravda gazetesinin barış için ortak savaşıma büyük bir katkı olan böylesi yararlı bir toplantı düzenlemesine, birçok kardeş parti temsilcisi büyük değer biçti ve bu toplantıların gelenekselleşmesi dileklerini dile getirdi

Barışı korumada demokrat basına düşen ana görevleri, toplantının ışığında şöyle özetleyebiliriz:

1- Barışı tehlikeye atanın, temelde, bir sosyal sistem olarak emperyalizm olduğunu açıklamak. Bununla yetinmemek, daha emperyalizm yok ol-

Arkası 10. sayfada

ARTAN TEHLİKE

Feride KITAPÇI

İstanbul Sıkıyönetim mahkemesi yiğit barış savaşçılarının 18'ini sekizer yıl 5'ini beşer yıl hapis cezasına çarptırdı. Mahmut Dikerdem ve Barış Komitesi'nin öteki yöneticileri faşist cuntanın mahkeme salonlarında aylar süren baskı, iftira ve saldırılara göğüs gererek halkımızın barış ve demokrasi istemini yükselttiler, mahkeme kürsülerini barış savaşımının bir alanına dönüştürdüler. Gerçek yurtseverlik, yiğitlik örneği verdiler. Barış Derneği yöneticilerini, faşist diktatörlüğün ağır hapis cezalarına çaptırması, onun barış ve demokrasi düşmanı yüzünü bir kez daha gösterdi.

Faşist diktatörlüğün ülkemiz barış güçlerine yöneltti̇ği bu saldırı ve tehdit, cuntanın dümen suyunda yol aldığı Vaşington'un nükleer savaş hazırlığı planlarından ayrı düşünülemez.

Nitekim, Barış Derneği yöneticilerinin mahkumiyet ve tutuklama kararını izleyen günlerde, FAC, İtalya ve İngiltere'ye orta menzilli nükleer roketlerin yerleştirilmeye başlanmasının hemen ardından, SİSAV adlı, Amerikan ajanlarının oluşturduğu örgütün sözde "Silahsızlanma ve Barış Semineri" adı altında bir toplantı düzenlemesi hiç de raslantı olmasa gerek. Amerikan emperyalizminin savaş hazırlıklarını perdelemek için ülkemizde gereken kamuoyunu oluşturma görevini üstlenmiş olan bu kuruluşun toplantısında, Amerikan generalleri, NATO şefleri, ülkemiz topraklarına da bu ölüm roketlerinin yerleştirilmesi planlarına kamuoyunu hazırlamaya çalıştılar. Toplantıda yine eski "Sovyet tehdidi" yalanı öne sürülerek azgın bir silahlanma propagandası yapıldı. Toplantıya katılanlardan, eski bir Nazi generali göğsünde Hitlerin madalyasını taşıyan, NATO eski Askersel Konsey Başkanı Johannes Steinhoff "Türkiye'nin artan Sovyet tehlikesini karşılayabilmesi için müttefiklerinin yardımına ihtiyacı var", "Türk ordusu NATO ittifakının ikinci önemli ordusudur" derken, Amerikan Senatosu İstihbarat Komitesi üyesi Senatör Codevilla "Türkiye'ye nükleer roketler yerleştirilmeden Türk ordusunun modernleştirilmesinin bir anlamı yok" sözleriyle güdülen amacı açıkça ortaya koyuyordu.

SİSAV toplantısı Amerika'nın B. Avrupa'ya nükleer roketler yerleştirilmesiyle başlattığı yeni silahlanma turunun ikinci bölümünde Türkiye'nin alacağı yeri açıkça ortaya koydu. Türkiye'ye de yeni nükleer roketler yerleştirmeyi planladığı, Türkiye'yi bölgede komşu halklara karşı NATO'nun tehlikeli bir tehdit unsuru haline getirmeyi amaçladığı birkez daha kanıtlandı.

TKP MK Genel Sekreteri Haydar Kutlu yoldaş Nisan 1983'deki Merkez Komitesi Plenumunda okuduğu raporda Amerikan ölüm roketlerinin ülkemiz topraklarına yerleştirilmesi tehlikesine dikkat çekerek şunu belirtmişti: "Biliniyor ki, Amerikan planları sözkonusu roketleri Türkiye'ye Batı Avrupa'dan sonra yerleştirmek üzere kurulmuştur. Eğer Batı Avrupa'ya roketler yerleştirilirse başlayacak yeni tur silahlanma yarışında, askersel üstünlük peşinde koşan Pentagon, Türkiye'ye de bu roketlerden yerleştirmek isteyecektir'

Bugün CİA patentli suçlamalarla Barış Derneği yöneticilerini yargılayıp mahkum eden, topraklarımızı Amerikan üsleri, silah depoları ile donatan, Amerikan savaş planlarını adım adım uygulayan faşist cunta ülkemizi nükleer bir atış rampası haline getirme yolunda ilerliyor. Nitekim, cuntanın Dışişleri Bakanı Türkmen, "yarın komşularımıza bir saldırıda bulunmayacağız diye garanti veremeyiz" yollu açıklamalar yapıyor.

Bugünkü duruma sessiz kalmak, yarın gelecek tehlikeleri şimdiden kabul etmek demektir. Barış Komitesi yöneticilerine özgürlük için, Amerikan roketlerine karşı, tüm komşularımızla barış içinde yanyana yaşamak için her yurtsever sesini yükseltmelidir.

İstanbul
Kasım 1983
"V. KONGRE DAHA GÜÇLÜ TKP"
ŞİMDİ GÖREV...
TKP V. KONGRESİNİN ÇAĞRISI

İLERİ
Seçim Özel Sayısı
6 Kasım'da Üç Partiye de Vur

BAŞYAZI
6 Kasım'da Cuntaya Önemli Bir Darbe İndirmek Olanaklıdır
6 KASIMDA ÜÇ PARTİYEDE VUR!
GEÇERSİZ OY KULLAN!
FAŞİST CUNTAYA TESLİM OLMA!

TKP-PPKK Ortak Açıklaması

6 Kasım seçimlerinin hemen ardından PPKK (Kürdistan Öncü İşçi Partisi) ve TKP ortak bir açıklama yaptılar. Aşağıda bu açıklamanın tam metnini bulacaksınız:

Faşist diktatörlüğe sivil bir kılıf geçirmek amacıyla 6 Kasım günü yapılan düzmece seçimlerin ilk sonuçları TRT kanalıyla ilan edilmeye başlandı. Cuntanın ağırlıkla desteklediği MDP seçimi kazanamadı. Cunta bu amacına ulaşamamıştır. MDP yenik düşmüştür.

Bu seçimlere katılan her üç parti de cuntanın kurdurduğu partilerdir. Oyların çoğunluğunu alan AnaP de cuntanın partisidir. Bu partinin başkanı Turgut Özal 12 Eylül sonrasında cuntanın başbakan yardımcılığını yapmıştır. Ne ki, bu partinin MDP karşıtı bir izlenim yaratması, seçmenlerin bir bölümünün bu görüntüye aldanmasına yol açmıştır.

Cuntanın denetimi altında çalışan seçim kurumlarınca ilan edilen sonuçlara göre de şu ana kadar seçmenlerin yüzde 5'i yani yaklaşık 1 milyon vatandaş sol güçlerin çağrılarına uyarak geçersiz oy kullandılar.

Cuntanın has partisi MDP'nin seçimlerde uğradığı yenilgi, halkın faşist cuntaya karşı duyduğu derin öfke ve nefretten başka bir şey yansıtmıyor.

6 Kasım seçimleri Türkiye'nin her köşesinde işçi sınıfının, emekçi halkın partilerinin yasaklandığı, başta DİSK'e bağlı sendikalar olmak üzere bütün demokratik yığın örgütlerinin yasaklandığı Anayasa oylamasında görece yüksek oranda "hayır" oylarının çıktığı Türkiye Kürdistanı'nda Kürt halkı üzerine özel baskıların uygulandığı, zindanların politik tutuklularla dolup taştığı koşullarda yapıldı. Cuntanın kendi kurduğu üç parti dışında hiçbir partinin seçimlere katılmasına izin vermedi. Bu üç parti dışında seçime katılmak isteyen bağımsız adayları veto ederek seçim dışı bırıktı. Geçersiz oy verilmesi propagandası yasaklandı. Anayasa oylaması öncesinde seçim kütüklerinden silinenlerle anayasa oylamasına katılmayanların kütüklerden düşürülmesiyle ve yurtdışındaki işçilere oy hakkı verilmemesiyle 5 milyon seçmenin oy hakları ellerinden alındı.

6 Kasım günü yapılan seçimler yasadışıdır. Ve böyle gayri meşru olarak yapılan seçimle kurulacak olan parlamento da, hükümet de gayri meşru olacak, hiçbir şekilde Türkiye halkını temsil etmeyecektir.

Biz aşağıda imzaları olan partiler, dünya kamuoyunca bu seçimlerin demokrasiye geçiş olarak yorumlanmayacağına inanıyoruz. Ve bütün partileri, örgütleri ve kişileri seçim sonuçlarını tanımamaya, seçimlerden sonra da sürecek olan Evren diktatörlüğüne karşı Türkiye demokrasi güçleriyle dayanışmalarını bundan böyle de sürdürmeye çağırıyoruz.

Partinin yeni Programı üzerine

N.GÜREL

TKP 5. Kongresinde kabul edilen yeni parti programı, mevcut durumun değişmesi için hazırlanmış gerçekçi bir savaşım programıdır. Program mevcut durumun üzerine kurulmuştur ve uluslararası ve ulusal plandaki karşılıklı güçler ilişkisinin doğru bir çözümlenmesine dayanmaktadır. TKP bu programla, mevcut durumu saptıyor, partinin bu durumdan çıkan hedeflerini koyuyor ve bu hedefleri sınıf savaşımı içinde gerçekleştirecek güçlere yöneliyor.

Parti çizgisinin sürekliliği

TKP'nin temel, programatik belgeleri bir süreklilik gösterir. TKP'nin 4. Programı, 3. Programın, çağımızın niteliğine ve yönüne; sosyalist ülkelerin, başta Sovyetler Birliği'nin dünya devrimci sürecindeki rolüne, emperyalizmin özüne; Türkiye'deki kapitalizmin bağımlı ve geri niteliğine, sosyalizm hedefine ve ona ulaşmak için iki aşamalı bütünsel devrim süreci anlayışına; işçi sınıfının tarihsel özgörevine; cephe ve bağlaşıklık politikasına ve TKP'nin rolüne ilişkin ilkesel görüşlerine bağlı kalmış, Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmine bağlılık ve ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını savunma çizgisini sürdürmüştür.

Bu ve benzeri konulardaki ilkesel görüşler yeni programda daha sistematik ve düzenli, herhangi bir yanlış anlamaya ve çarpıtmaya, farklı yoruma olanak tanımayacak biçimde daha açık formüle edildi. Kimi konulardaki görüşler, partimizin ve uluslararası komünist hareketin teorik ve pratik deneyimleri ışığında daha da geliştirildi.

Örneğin, Türkiye'deki kapitalist gelişmenin dünü, bugünü ve gelişme perspektifi, Türkiye'nin sosyal-ekonomik durumu, sınıfların ve sosyal grupların yeralımı, üzerine yeni program daha açık çözümlemeler getiriyor.Türkiye'de kapitalizmin tarihsel bakımdan aşıldığını ve toplumun sosyalist temelde devrimci yoldan yenilenmesinin kaçınılmaz olduğu gerçeğini bilimsel olarak temellendiriyor.

Yeni programda "ileri demokratik devrim" kavramı yerine "antiemperyalist demokratik halk devrimi" kavramı kullanılıyor. Parti, "ileri demokratik devrim" kavramının, özünde yanlış olmamasına karşın, türlü çarpıtmalara açık olduğunu dikkate aldı ve yakın amacımızı, "antiemperyalist demokratik halk devrimi" kavramının daha iyi ifade ettiğine karar verdi.

Yeni program uzak amacımız olan sosyalizmi, sosyalist ülkelerin deneyleri ışığında formüle edilmiş olan genel yasallıkları dikkate alarak daha tam ifade etti.

Yeni program ulusların kendi kaderlerini tayin hakkını, ayrılma hakkı olarak daha kesin vurguladı. Ulusal sorunun bu hakkın gerçekleşmesiyle, antiemperyalist demokratik devrimin tamamlanma evresinde çözüleceğini öngördü. "Eğer Kürt halkı özgür iradesi ile Türk halkı ile birlikte kalmaya karar verirse, ortak devlet somut tarihsel koşullara uygun biçimde düzenlenecektir. Demokratik devletin anayasasında Kürt halkının ayrılma hakkı güvence altında olacaktır", dedi. Yeni program, ortak devleti düzenlemenin somut bir biçimi olan ve TKP MK'nin 1980 Plenumunca geliştirilen bölgesel özerklik formülüne, devrimin tamamlanması dönemindeki somut tarihsel koşullarda başka formüllerin de geçerli olabileceğini gözönüne alarak, yer vermedi. Komünistlerin her zaman gönüllülük temelinde demokratik merkezi bir devletten yana olduklarını ve ulusal sorunun çözümüne işçi sınıfının sosyalizm savaşımının çıkarlarını başa alarak yaklaştıklarını belirtmekle yetindi.

Cephe konusunda yeni programda "TKP'ye göre ulusal demokratik güçlerin tek cephesini sağlamanın temel yolu milyonlarca emekçinin tabanda, günlük savaşlar içinde eylem birliğini gerçekleştirmektir" ve "sol güçlerin işbirliği tüm ulusal demokratik güçlerin tek cephesini gerçekleştirmede büyük bir rol oynayabilir" saptamaları yapıldı.

Program TKP'nin yığınların savaşımına verdiği belirleyici önemi kesin formüle etti. Partimiz yığınlar karşısındaki görevlerini belirtti.

Yeni gelişmelere yaratıcı yaklaşım

Yeni program temel ilkesel konularda eski programın çizgisini sürdürürken, uluslararası ve ulusal plandaki yeni gelişmeleri de dikkate aldı.

Uluslararası alanda, emperyalizmin saldırganlığı ve bununla bağlı olarak bir nükleer dünya savaşı tehlikesi daha da arttı.

Emperyalizmin saldırganlığının artmasının temelinde, kapitalizmin genel bunalımının daha da derinleşmesi, yeni özellikler kazanması, devresel bunalımlarının daha da keskinleşmesi, buna karşılık sosyalist sistemin sürekli gelişmesi ve güçlenmesi, genel olarak tüm antiemperyalist güçlerin konumlarını artırmaları ve barış içinde yanyana yaşama politikasının olumlu etkisinin güçlenmesi yatıyor.

TKP Programı, bu gerçeklerden yola çıkarak , uluslararası alanda en önemli görevin dünya barışını korumak olduğunu vurguyla belirtti. Barış içinde yanyana yaşama ilkelerini açık programatik maddeler biçiminde formüle etti, barış için savaşım ile toplumsal ilerleme için savaşımın organik bağını gösterdi ve barış ve demokrasi güçlerinin dünya sosyalist sistemiyle, öteki antiemperyalist güçlerle dayanışmasının zorunluluğunu bilimsel olarak temellendirdi.

Türkiye'de Amerikan emperyalizminin desteğiyle faşist nitelik taşıyan bir diktatörlük kuruldu. Bu gelişmenin temelinde uluslararası alanda emperyalizmin, en başta ABD emperyalizminin artan saldırganlığı, içerde işbirlikçi tekelci burjuvazinin güçlenmesi ve devlet tekelci kapitalizmine tırmanma girişimleri, yapısal bunalımın derinleşmesi, emperyalizme bağımlılığın büyümesi, ordunun politik yaşamdaki etkinliğinin artması ve sınıf çelişkilerinin keskinleşmesi, işçi ve emekçi yığınlarının savaşımının yükselmesi, ama ulusal demokratik güçlerin Amerikancı, faşist güçlere karşı bir politik alternatif yaratmak için birleşmeyi başaramamaları yatıyor.

TKP Programının giriş bölümünde belirtildiği gibi, "bu gelişmeler ve tüm barış yanlısı ve diktatörlük karşıtı güçlerle geniş bağlaşıklıklar kurmak, yığınların savaşımını yükseltmek görevleri, parti strateji ve taktiğini yeniden düzenlemeyi zorunlu kıldı".

Yeni program "günümüzün en ivedi görevi faşist diktatörlüğü yıkmaktır" saptamasını yapıyor. Partimizin cunta karşıtı her güçle halkın kendi iradesini özgürce dile getirebileceği koşulların yaratılması için işbirliği yapabileceğini belirtiyor.

TKP programı, işbirlikçi oligarşinin faşist diktatörlüğünü yıkma görevini saptamakla yetinmiyor, onun yerine ulusal demokrasinin kurulması görevini getiriyor.

"Ulusal demokrasi, işçi sınıfının köylülerin, esnaf ve zanaatçıların, yurtsever erlerin, assubay ve subayların, aydınların ve gençliğin, küçük ve orta işletme sahiplerinin Kürt, halkının diktatörlüğü karşı çıkan ve ortak bir program çevresinde birleşen tüm güçlerin işbirliği ile, işçi sınıfının öncülüğündeki yığınların bağımsız, aktif savaşımıyla kurulabilir.

"Ulusal demokrasi, tüm bu sınıf ve katmanların erkidir. Bu erk emperyalizme ve çekirdeğini bir avuç tekelin oluşturduğu işbirlikçi oligarşiye karşıdır".

TKP, somut yaşamın ve sınıf savaşımının içindedir. O nedenle, bize, tüm gücümüzü yaşamın önümüze en ivedi, en önemli görev olarak getirdiği somut görevlere yöneltme olanağı veren bir program yapmıştır.

İşçi sınıfının öncülüğünde

Bugün ABD emperyalizmi ve onun dümen suyundaki faşit diktatörlük dünya ve bölge barışına yönelik yeni tehlikeli adımlar atıyorlar. İşbirlikçi tekelci burjuvazi devlet sektörünü yağmalama girişimlerini hızlandırıyor, bir yandan da uluslararası tekellerle birlikte tarıma yöneliyor. Emekçilerin sömürüsü aralıksız artıyor, gerçek gelirler sürekli geriliyor. Bu gelişme eğilimi mutlaktır.

▶Arkası 11.sayfada

Bağımsız Kıbrıs

B. GÜNER

Kıbrıs'da Denktaş yönetimi eliyle, faşist cuntanın açık desteğiyle, ayrılıkçı bir devletin ilan edilmesi, bölgedeki gerginlikleri daha da artırdı, tırmandırdı.

Gericilik, "Kıbrıs Türkleri kendi kaderini tayin hakkını kullandı" diyor. Bu, tam bir iki yüzlülüktür. Türkiye'de milyonlarca Kürtün hak eşitliğini, kendi kaderini tayin hakkını tanımak bir yana, kendi dilini konuşmasını bile cezalandıran cunta, halkın karşısına böylesi bir savla çıkamaz.

Kıbrıs'da neden ayrılıkçı bir "devlet" ilan edildi? "Başka çare olmadığından" mı? Hayır! Bu adım, BM Genel Sekreterinin 1983 yazında, sorunun çözümü yolunda girişimlerde bulunmasından ve dünya kamuoyunun ezici çoğunluğunun bunları desteklemesinden sonra atılmıştır. Ve en önemlisi, Kıbrıs'ın güneyinde, Türk ve Rum toplumlarının yakınlaştırılmasını, aradaki duvarların aşılmasını gündemin başına alan demokratik bir yönetim işbaşındadır. Bu iki etmen, emperyalizmin Kıbrıs'ı bölme ve toptan kendine bağlama planını tehlikeye düşürdüğü için, bu yola başvurulmuştur. Başta ABD emperyalistlerinin bu adımı kınama yolundaki açıklamaları yalandır. Gerçek amacı perdelemek için kullanılan iğrenç bir maskedir.

Emperyalizm, Kıbrıs'ı Doğu Akdeniz'de Ortadoğu'ya yönelik önemli bir üs olarak görüyor, 1956'daki Süveyş bunalımında olduğu gibi, bölge halklarına yönelik her emperyalist saldırıda, adadaki İngiliz üsleri kullanıldı. Şimdi bunlara kuzeyde inşası tamamlanan NATO üssü de eklendi. Kıbrıs halkı ise, bu üslerin kaldırılmasından yanadır. Bu nedenle emperyalizm, her zaman Kıbrıs halkının bu ortak ve yaşamsal istem temelinde biraraya gelmesini önlemek için çalışmıştır. Ne zaman iki toplum arasında yakınlaşma olsa, sorunların aşılması yönünde adımlar gündeme gelse, emperyalizm bunu bozmak için yoğun çaba harcamıştır.

Şu günlerde Türkiye gazetelerinde "Kıbrıs Türklerine yönelik katliamlar" üzerine yazılar çıkıyor. Kıbrıs'da 20 yıl boyunca birçok kanlı saldırı ve çatışma oldu. Kimdir bunları kışkırtanlar? Bunları örgütleyenlerin birisi, faşist EOKA-B'nin başı, İngiliz ajanı, faşist Yunan cuntasının "general"i Grivas ise, ötekisi de onlarca ilerici Kıbrıs Türkünün öldürülmesini örgütleyen Türk Mücahitleri Teşkilatı'nın başı, İngiliz valisinin astı, Kıbrıs'ın bağımsızlığının savunan Türk-Rum Kıbrıslıları hapse tıktıran, bugün de Kıbrıs'ın Kuzeyinin faşizmin sultası altındaki Türkiye'ye benzemesi için çalışan Denktaş'tır.

Şu sıralarda cuntanın yoğun bir biçimde pazara sürdüğü bir başka demagoji "biz Kıbrıs'ın bağımsızlığından yanayız"dır. Türkiye'deki burjuva hükümetleri, hiçbir zaman Kıbrıs'ın bağımsızlığını tanımak istemediler. Tersine onlar sürekli Eno-

▶Arkası 10 sayfada

K. Kıbrıs'da atılan adım geri alınmalıdır

MK BİLDİRİSİ

Faşist cunta Kuzey Kıbrıs'daki Denktaş kliği ile birlikte Birleşmiş Milletler kararlarını ve Kıbrıs halkının iradesini kabaca çiğneyerek, adanın bölünmesi yönünde son derece tehlikeli bir adım attı.

Evren diktatörlüğü ve tekelci basın, halkı Kuzey Kıbırs'da sözde bağımsız bir Türk devleti ilan edilmesinin, Kıbrıs Türkleri'nin çıkarına olduğuna, büyük bir ulusal zafer kazanıldığına inandırmaya çalışıyorlar.

Oysa Kıbrıs'ın bölünmesi Kıbrıs Türklerine de, Türkiye halkına da zarardan başka bir şey getirmeyecektir. Bundan yalnızca Kuzey Kıbrıs'ı kendilerine ekonomik ve askersel bir sıçrama tahtası yapma amacındaki emperyalistler ve onların işbirlikçisi yerli tekeller yarar sağlayacaktır.

Faşist cuntanın Kıbrıs'daki serüvenci girişimi ABD ve NATO'nun bölgedeki gerginlikleri tırmandırma, bu yolla Ortadoğu ve Doğu Akdeniz'deki askersel varlığını güçlendirme planlarından bağımsız değildir. Şimdi ülkemizin bir savaşa sürüklenme tehlikesi daha da artmıştır. Gerek Türkiye, gerekse Kıbrıs Amerikan emperyalizminin ve NATO başlarının baskı ve dayatmalarına, karışmalarına daha açık bir duruma gelmiştir.

ABD emperyalizminin saldırgan politikası sonucunda bölge ve dünya barışı çok ciddi tehlikelerle karşı karşıyayken, Doğu Akdeniz'de yeni bir gerginlik ocağı yaratılmasını önlemek her yurtseverin görevidir.

Türkiye Komünist Partisi, Kuzey Kıbrıs'daki sözde bağımsızlık ilanının derhal kaldırılmasını ve toplumlararası görüşmelerin yeniden başlamasını savunuyor. Kıbrıs sorunu barışçı ve adil, kalıcı bir çözüme ancak adanın bağımsızlığı, bağlantısızlığı, toprak bütünlüğü ve egemenliği ilkeleri temelinde kavuşturulabilir. Türk silahlı kuvvetleri de içinde Kıbrıs'daki tüm yabancı askerler geri çekilmeli, adanın demilitarizasyonu sağlanmalıdır. Sorunun kesin çözümü için, Birleşmiş Milletler gözetiminde uluslararası bir konferansın toplanmasının ne denli zorunlu olduğu bugün daha açık ortaya çıkmıştır.

Türkiye Komünist Partisi Kıbrıs halkıyla, Kıbrıs işçi sınıfının partisi kardeş AKEL ile tam bir dayanışma içindedir. Faşist cuntanın ve işbirlikçi burjuvazinin şovenizmine karşı halkımızı uyarmak, Türk, Kıbrıs ve Yunan halklarının dostluk ve kardeşliğini savunmak, her yurtseverin, barış yanlısı herkesin görevidir.

TKP tüm yurtseverleri, Kıbrıs'ın bölünmesi ve emperyalizmin ve NATO'nun eline düşmesini önlemek için, cuntanın serüvenci adımlarına karşı çıkmaya, vargüçleriyle seslerini yükseltmeye çağırıyor.

16 Kasım 1983

Türkiye Komünist Partisi
Merkez Komitesi

AKEL ile TKP'nin Ortak Açıklaması

Kıbrıs Emekçi Halkının İlerici Partisi AKEL Merkez Komitesi'nin çağrılısı olarak Genel Sekreter Haydar Kutlu yoldaşın başkanlığında iki kişilik bir Türkiye Komünist Partisi heyeti 1 ile 5 Kasım 1983 günleri arasında Kıbrıs'ı ziyaret etti.

Türkiye Komünist Partisi heyeti, AKEL merkezinde Genel Sekreter Ezekias Papayoannu başkanlığında, Genel Sekreter Yardımcısı Andreas Fantis, Politik Büro üyesi ve Merkez Komitesi Sekreteri Yannis Katsorides ve Politik Büro üyesi, Uluslararası Bölüm Başkanı Donis Hıristofinis yoldaşlardan oluşan AKEL heyetiyle bir görüşme yaptı.

Sıcak, yoldaşça bir ortam içinde geçen görüşmede, her iki heyet, partilerinin çalışmaları ve iki ülke halklarının savaşımı konusunda bilgi değiştokuşunda bulundular. Her iki heyet, yakıcı uluslararası sorunları da ele aldı. Her konuda iki heyetin görüşleri de özdeşti.

Taraflar, Reagan yönetiminin, Amerikan emperyalizminin başını çektiği emperyalizmin artan saldırganlığı sonucu uluslararası durumun kötüye gitmesi konusunda derin kaygılarını dile getirdiler. Grenada'ya karşı son saldırıda, çokuluslu "barış" gücü kılıfı altında Lübnan'a karşı saldırıda, en başta da, dünya halklarının yükselen protestosunu hiçe sayarak Batı Avrupa'ya Perşing-2 ve Cruise roketlerini yerleştirmek için ABD ve NATO ülkeleri eliyle yürütülen hazırlıklarda, bu açıkça görülüyor.

AKEL heyeti, Türkiye'deki son depremle ilgili olarak başsağlığı dileklerini iletti. Ülkeyi bir dizi Amerikan ve NATO üssüne, kendi halkı için de muazzam bir zindana çeviren faşist cuntaya karşı savaşımda, AKEL heyeti, Türkiye Komünist Partisi ile ve Türkiye halkı ile dayanışmasını dile getirdi.

AKEL heyeti, konuk TKP heyetini, geçenlerde TKP'nin Beşinci Kongresi'ni başarıyla gerçekleştirdiği için kutladı.

AKEL heyeti, cuntanın örgütlediği sahte "seçimler"i kınadı. Bu seçimlerin uluslararası kamuoyunu aldatma, faşist

▶Arkası 11. sayfada

Grenada ve çıkarılacak dersler

Ahmet ALAN

Grenada Karaipler'de küçücük bir ada ülkesi. Olup olacağı Marmara'daki Marmara Adası kadar bir şey. Nüfusu Adıyaman kentimizinkiden de az. Ama Reagan'lar "Ulusal güvenliğimiz için tehdittir" diyerek, Viyetnam deneyimli, "deri ceketli", "Yeşil bereli" işgal birliklerini sürdü üzerine. CİA şeflerinin seçtiği "bağımsız" kişilerden kukla bir hükümet ve özel mahkemeler kurdurttu. Bir yandan yurtsever avı sürerken, öte yandan "tehdit kaynağıdır" dediği sivil havaalanını şimdi Pentagon projelerine göre "tamamlatıyor". Limanları genişletiyor. Türkçesi, adayı ilhak edip üs yapıyor.

Grenada 400 yıl önce Fransız, sonra İngiliz sömürgesiydi. 7 Şubat 1974'de İngiltere, ülkeyi ABD'nin kuklası, Mafia şeflerinin has adamı ve Şili faşistlerinin dostu, CİA güdümlü Eric Gary'ye teslim etti. Onu "başbakan" yaptı. Psikopat diktatör, kısa bir dönemde halkın derin nefretini kazandı. Grenada'nın sömürge durumunda gerçekte değişen bir şey olmadı.

13 Mart 1979. Kansız bir devrimle rejime son verildi. St.George's Radyosu, genç avukat Maurice Bishop'un yönetiminde antiemperyalist, devrimci bir hükümet kurulduğunu dünyaya duyurdu. Grenada için bağımsızlık ve sosyal ilerleme çağı başladı. Bishop'un başında bulunduğu Yeni JEWEL Hareketi (JEWEL-Gençlik, Eğitim ve Özgürlük İçin Ortak Çaba) gücünü halktan, sendikalardan, köylü örgütlerinden, kadın ve gençlik kuruluşlarından alıyordu. İlk iş olarak, bu güçler arasından, devrimi korumak için ordu ve milis birlikleri kuruldu. Ve devrim, sosyal, ekonomik ve politik amaçlarına yöneldi. Devrimci hükümet demokratik toprak reformu yaptı, kadınlar üzerindeki ayrımcılığı kaldırdı, temel gıda malları fiyatlarını düşürdü, çocuk ve emzikli kadınlara parasız süt dağıttı, parasız ve zorunlu eğitimi, parasız sağlık hizmetlerini getirdi. Sosyalist ülkelerin de yardımıyla ekonomik alanda, birçok ülkeye örnek olacak önemli başarılar; 1980' de ve 1981'de % 3, 1982'de % 5,5 ekonomik büyüme sağladı. İşsizlik oranı % 50'den % 12'ye düşürüldü. Yeni Grenada'nın uluslararası saygınlığı hızla arttı.

İşte Vaşington için asıl "tehdit", gerçek "tehlike" buydu. Reagan 1980'de, "Hiçbirinin -Grenada,Nikaragua, El salvador- yeni 'Küba'lar olmasına izin vermeyiz" diyordu. Yeni JEWEL Hareketi yönetimini yıkma çabalarını ise çoktan başlatmıştı. Grenada'yı politik açıdan yalıtlama çabasının, kredileri kesmenin yanısıra, CİA'nın darbe girişimleri birbirini izliyordu. Ekim 1979 darbe denemesini yöneten Victor ve Whyte CİA ajanı olduklarını itiraf ettiler. Aynı yılın Kasım ayında ikinci bir girişim: Bunu yöneten polis subayı De Ravinere de aynı itirafta bulundu. Nisan 1980'deki CİA güdümlü darbe denemesi de başarısız oldu. Temmuz 1980'de devrim yöneticilerine bombalı suikast denemesi boşa çıkarıldı. 1981 ve 1982'de ABD "Ocean Venture" deniz manevralarında çıkartma provaları yapıyordu. 1983 Mart'ında yine CİA'nın tertiplediği bir karşı-devrim denemesi ortaya çıkarıldı.

M.Bishop devlet sektörünün dinamik geliştirilmesinin yanısıra, esnaf ve küçük üreticilere, küçük kapitalistlere de önem verilmesinde ısrar ederken, ekonomi uzmanı sayılan Bernard Coard tam devletleştirme savını giderek daha açık ileri sürmeye başladı. Oysa bu, Grenada'nın somut koşullarında halkın tüketim malları gereksinimlerinin karşılanmasında, sonucu belirsiz sorunlar yaratabilirdi. Tam bu dönemde emperyalizm, hareketi içten parçalama çabalarını artırmıştı. CİA, hareketi başsız bırakmak için özel çabaya yöneldi. B. Coard'ın çevresini tam da bu dönemde CİA' nın adamları sarmaya başladı. Bunlar, Bishop ile Coard arasındaki görüş ayrılıklarının derinleşmesinde, Coard' ın eşi Phyllis'in MK'ndeki tutumunda da görülüyordu.

1983 Eylül sonuna doğru parti yönetiminde bölünme, devrim sürecinde duraklama belirdi. Bishop Eylül sonunda birkaç sosyalist ülkeyi gezip geri döndüğünde, Coard yönetimi tek başına ele geçirmişti. 14 Ekim' de Bishop, kimi bakanlar ve sendika liderleriyle birlikte evinde gözetime alındı. 19 Ekim sabahı başkent halkı sokaklara döküldü ve liderlerini kurtardı. Ama bölünme orduya da yansımıştı. Coard yanlısı bir grup asker halka ateş açtı, Bishop ve beraberindekiler öldürüldü. Bu cinayet üzerine Bishop'a bağlı kalan askerler harekete geçip Coard'ı tutukladı ve Savunma Bakanı H. Austin'in yönetiminde Askersel Konsey erke el koydu. 24 Ekim'de ise, sivil bir hükümet kuruldu. Hükümet, Bishop'un politikasının sürdürüleceğini ilan etti. Hemen ardından ABD Başkanı Reagan saldırı emrini verdi. Tüm dünyada, bu arada ABD Kongresi'nde yükselen protestolara karşın ada işgal edildi.

Komünistler, emperyalizmin saldırganlığının, iki yüzlülüğünün altını çizmekle yetinemez. Grenada'daki olaylardan, devrimcilerin çıkarması gereken önemli dersler vardır. Bölücülüğün, fraksiyonculuğun, görüş ayrılıklarını kaba kuvvetle çözmeye çalışmanın emperyalizmin işine nasıl yaradığının en somut örneğidir Grenada.

HALKIN KÜRSÜSÜ

Atılım'da geçen Kasım sayımızdan beri yayınlanan yazışma adresi yalnız Atılım'la değil, partinin tüm propaganda ve ajitasyon organlarıyla yazışma adresidir. Ana işlevi, parti organlarıyla okurlar ve dinleyiciler arasındaki bağı güçlendirmektir.

Bu adresten yararlanırken en başta dikkat edilmesi gereken nokta mektup gönderenin güvenliğidir. Mektuplardan polisin kendileri hakkında bilgi sağlamasına olanak vermemek için en büyük dikkat göstermelidirler. Gerçek adları, bulundukları somut ilçe, çalıştıkları işyeri, oturdukları mahalle vb. hakkında hiçbir ipucu vermemelidirler.

Okuyucularımızdan ne istiyoruz?

Ülkemizdeki düzenin içyüzünü açığa çıkartan, rüşvetçiliği, sahteciliği, baskıları, sömürüyü, sahtekarlıkları, halka somut gösterecek, halk düşmanlarını, sömürü ve vurgunları, işkencecileri halka tanıtan haberler, olaylar, veriler, yazılar ve bunlar üzerine yorumlar. Fabrikalardaki, köylerdeki, mahallelerdeki vb. somut durumu, halkın sorunlarını ve istemlerini. Sınıf savaşımına ilişkin haberleri, eylem ve direnişleri. Yığınların ruh halini, çevremizdeki insanların düşüncelerini, duygularını, öfkelerini. Tutukevlerindeki durumu, tutuklu ve hükümlülerin istemlerini, ailelerinin sorunlarını ve durumlarını. Anadolu basınında çıkan ilginç haberler. Sendikalardaki, yığın örgütlerindeki gelişmeler, bunların yayın organları. Geçmişte fabrikalarda, mahallelerde, büyük-küçük tüm direniş ve eylemlerdeki deneyleri aktaran yazılar... Hangi politik görüşten olursa olsun, faşistlerin öldürdüğü yurtseverleri tanıtan yazılar... Fotoğraf, resim, desen, karikatür, şiir... Yurt dışındaki, Türkiye halkıyla, demokrasi güçleriyle dayanışma eylemlerini, Türkiyeli işçilerin bulundukları ülkedeki sorunlarını, onların her türden eylemlerini. Okuyucularımız yazışma adresini Atılım'a ve öteki parti yayınlarına ilişkin eleştiri ve önerilerini iletmek için de kullanabilirler.

Adres, TKP üyesi olmayan, partimizin görüşlerini paylaşmayanlara da açıktır. TKP, kendi yayın organlarında, barış ve ulusal demokrasi güçlerinin ortak savaşımına katkıda bulunacak her yazıyı yayınlamaya hazırdır.

Parti örgütleri, komünistler yazışma adresini halka, öteki ilerici güçlere, her yurtsever insana duyurmaya çalışmalıdırlar. Partimizin ajitasyon-propaganda araçlarını ezilen halkımızın bir kürsüsü yapmak için her çabayı göstermeliyiz.

Biricik demokratik alternatif

▶Başı 1. sayfada
dışında belki bir şeyler yaptırabileceğinden korkuyorlar. Generallere göre ordunun demir yumruğu halkın başından hiç eksik olmamalıdır. Gene onlara göre, siviller ikinci sınıf insandır. Kim olursa olsun güvenilmez ve devlet sivillere teslim edilemez.

Generallerin bir korkusu da, İMF'nin uluslararası tekellerin ve işbirlikçi tekelci burjuvazinin çıkarları doğrultusunda Özal'ın, kendilerinin ve bürokrat burjuvazinin devlet ekonomik sektörü üzerindeki denetim ve yağma olanaklarının azaltılmasına yönelik adımlar atmasıdır. Açıktır ki, generaller ve Kafaoğlu gibileri ile Özal arasındaki çelişki bir yanıyla da işbirlikçi oligarşi içindeki devlet sektörünü yağmalama kapışmasının dışa yansımasıdır. Devlet sektörü üzerindeki denetim generaller için yalnız ekonomik değil, aynı zamanda politik bir güç kaynağıdır.

Generalleri endişelendiren bir başka konu da, ince taktikler uygulayan emperyalizmin kendilerine sağladığı desteğin azalması olasılığıdır. Bu destek olmaksızın erkte bir gün olsun duramayacaklarını iyi bilirler.

İnce taktikler

Generallerin yalnızca sert teröre ve en kaba antikomünizme dayanan yöntemleriyle Türkiye'deki düzeni uzun süre ayakta tutmanın olanaklı olmadığını emperyalizm ve işbirlikçi tekelci burjuvazi görüyor. Onlar en başta bu nedenle seçimlerde Özal'ın partisine destek verdiler. Amerika'nın Sesi Radyosu, Amerikan elçiliğinin ve konsolosluklarının tüm personeli Özal'ın seçim kampanyasına aktif katıldı. Tekelci basın da bu kampanyanın dışında değildi. Anayasa, ordunun demir yumruğunu her istenilen an halka karşı devreye sokma olanağını zaten sınırsız tanıyordu. Sorun faşist rejime inandırıcı bir sivil kılıf geçirmek (Sunalp'ın inandırıcı hiçbir yanı yoktu) ve böylece halkın tepkisini yatıştırmaktı. İMF'nin ve yerli tekellerin, generallerin ve büyük bürokratların ekonomiye dolaysız karışmalarından rahatsız oldukları da bir sır değildi. Ayrıca Brezilya, Arjantin, Şili deneyleri de, onlara, ekonominin sivil teknokratların elinde olmasının en iyi çözüm olduğunu göstermişti.

Amerikan emperyalizminin bir başka amacı da, işbirlikçi oligarşinin sivil ve askersel politik güçleri içinde bazen birini, başka zaman ötekini destekleyerek, aradaki çelişkilerden, Türkiye'ye de Perşing vb. nükleer roketleri yerleştirme planlarını gerçekleştirmede yararlanmaktır. İşbirlikçi oligarşiye bile yarardan çok zarar getirecek bu roketleri Türkiye topraklarına yerleştirmek için Pentagon her yola başvuracaktır.

Özetlersek amaç, generallerle Özal'ın halka ve onun ulusal çıkarlarına karşı birlikte uyum içinde emperyalizmin ve işbirlikçi oligarşinin işlerini yürütmelerini sağlamaktı.

Bu oyunu bozan ana etmen, halkın değişim isteğini güçlü bir biçimde duyurması oldu. Öyle ki, ilk başta seçim kampanyasında boş sözlerle yetinen Özal bile, gün geçtikçe, halkın ivedi istemlerini dikkate almak ve işsizliği azaltma, ücretleri artırma, vb. gibi bol vaadlerde bulunmak, genel af istemine kısmen hak vermek, başbakan olunca sıkıyönetimin kalkmasının olanaklı olup olmadığını araştırma sözü vermek ve Sovyetler Birliği ile ekonomik ilişkileri geliştirmeyi savunmak zorunda kaldı. Cuntanın varlık gerekçesi olan "dış kaynaklı terörizm" savlarını çürütücü açıklamalar yapmak zorunda kaldı. Özal değişmedi ama, generallerin korkusu arttı.

Bunalım gelgeç değildir

Şimdi ortaya çıkan gerçek, egemen güçlerin Türkiye'deki gelişmeleri istedikleri gibi yönlendirme olanağına sahip olmadıklarıdır. Bunalım gelgeç değildir. TKP'nin 5. Kongre belgelerinde ayrıntılı bir Marksist-Leninist çözümlemeyle sergilenen ekonomideki yapısal bunalım ve bu temelde derinleşen rejim bunalımı süregendir. Ve hiçbir burjuva politik güç bu bunalımı çözemez. Anayasa referandumunun ertesinde olduğu gibi, 6 Kasım seçimlerinden sonra da, egemen güçlerin düzmece bayram sevinci birkaç gün içinde yanıtsız soru işaretlerine dönüşüverdi.

Rejimin reformist ve liberal burjuva karşıtlarının 6 Kasım'daki tutumlarının, geçersiz oy vermeye yanaşmamalarının nedeni de budur. Hiçbiri bunalımı çözmeye aday değildir. Hiçbirinin bunalımı çözecek belgi programı yoktur. Bunlar rejime karşı, o kendi çıkarları ile çelişse bile, kararlı bir tutum almalarının, halk yığınlarını kendi denetimleri dışında alternatiflere yöneltebileceğinden korkuyorlar.

Öte yandan aynı korku hem generalleri hem Özal'ı aralarındaki çelişkileri sınırlamaya, uzlaşmaya yöneltiyor. Ne ki, bunalımın derinliği, egemen güçlerin gelişmeleri yönlendirme yeteneksizliği, bu çelişkilerin keskinleşmesine de yol açabilir. Bizim görevimiz gelişmeleri, söz konusu yeni çelişkileri yakından izlemek ve politik gelişmelerin sınıfsal nedenlerini yığınlara bütün ayrıntılarıyla açıklamaktır.

Şunu şimdiden söylemek olanaklıdır: İşbirlikçi oligarşinin farklı kesimlerinin ve hatta burjuvazinin öteki kesimlerinin birbirlerine karşı tutumları ne olursa olsun, rejimi bekleyen, daha büyük, daha derin bunalımlardır:

- Yeni hükümetin nasıl kurulacağı bir yana, hiç kimse yerel seçimlerin ötesini görebilecek durumda değildir.
- Ordu içindeki huzursuzluk ve iç çelişkiler daha da artacaktır.
- Ekonominin düzlüğe ne zaman çıkacağına ilişkin öngörüler sürekli birkaç yıl ileriye atılıyor. Ekonomi Özal'ın kesin denetimine verilse bile, onun elinde de eski iflas eden formüllerinden başka sihirli bir formül yoktur.
- Dış politikada, hem ABD ile birlikte yürüyüp, hem de bunun faturasını türlü kurnazlıklarla ucuza ödeme çizgisinin sonuna yaklaşılıyor. "Kıbrıs'da kazandık" sananlar, yarın Perşing'leri karşılarında görünce ne yapacaklarını bile bilmiyorlar. Öte yandan ABD ile İsrail'in Suriye'ye saldırması durumunda, Türkiye her an kendini savaşın içinde bulabilir.
- Büyük sosyal patlamalar olasılığı gündemden inmiyor.
- Devlet sektörünü daha çok kendi yağmalarına araç ederek ve uluslararası tekellerle birlikte tarıma yönelerek, ekonomideki başaşağı gidişi biraz olsun durdurabileceklerini sananlar, bu alanlarda atacakları her adımın sosyal çelişkileri on kat, yüz kat daha da keskinleştireceğini somut göreceklerdir.

Güçleri yoğunlaştırmak için

Tüm bunlardan çıkan sonuç, önümüzdeki dönemde faşist baskı ve terörün azalmayacağı, halkın çok daha ağır zorbalıklarla karşılaşacağıdır.

Kimileri seçimler sonrasında "faşist rejimin çözülmeye başladığı" ya da "bir geçiş dönemine girildiği" yolunda yorumlar yapıyorlar, yığınlara kof, o nedenle de tehlikeli bir iyimserlik aşılıyorlar. Barış Komitesi yöneticilerine verilen ağır cezalar ve Bilen yoldaşın ölüm ilanını yayınlama gibi bir gerekçeyle en antikomünist ve antisovyetik bir gazetenin bile kapatılması gibi adımlar, tersini gösteriyor. Partimizin daha seçimler öncesinde belirttiği gibi "Bugün faşist karakter kazanan cuntanın çözülmeye başlaması, birçok gelişmekte olan ülkedeki deneylerin gösterdiği gibi olanaklıdır. Ama bunun kendiliğinden hiçbir yığınsal direniş olmadan gerçekleşeceğini sanmak da yanlış olur". (Bak. Atılım, Ağustos 1983, s.14)

Evet, elbette böylesi gelişmeler aynı zamanda rejimin zayıflığını, halkın değişim isteminden olan korkusunu da açığa vuruyor. Ama, halkın değişim istemi bilinçli bir amaca yönelik, somut bir ifadeye kavuşmuş değildir, halk örgütlü değildir ve bu nedenlerle de sonuç alıcı somut savaşımlara atılmada çekingen davranmaktadır.

Şimdi görev halkın değişim isteminin, emperyalizm ve işbirlikçi oligarşi tarafından söndürülmesini, çarpıtılmasını önlemektir. Özal'ın halkı aldatmasını önlemektir. Bunun için ulusal çapta direnişi hazırlama çalışmalarını belli temel noktalarda odaklaştırmak, tüm güçleri bu noktalara yoğunlaştırmak gerekiyor:

- Sendikal savaşım sorunu önümüzdeki dönemde boylu boyuna gün-

▶Arkası 10. sayfada

Bağımsız Kıbrıs

▶ Başı 7. sayfada
sis için, yani adanın ikiye bölünüp bir bölümünün Türkiye'ye katılması için çalıştılar. 1950'lerden sonra izlenmeye başlanan bu politika, açıktır ki, Türkiye'nin NATO'ya girmesinden sonra ağırlık kazanmıştır.

Kuzey Kıbrıs'da son atılan adım kimin çıkarınadır? Bunu yanıtlamak için yalnızca son günlerdeki gelişmelere bakmak bile yeter. Birincisi bu adım, ABD emperyalizminin dünya çapında gerginliği tırmandırma, halkların bağımsızlığını zorbaca gaspetme girişimlerinde bulunduğu bir ortamda, bundan yararlanılarak atılmıştır. Böylesi bir adım, her şey bir yana, ülkemizi bir savaş tehlikesine daha da yaklaştırmıştır. İkincisi, bu adım, Türkiye'yi Amerikan dayatmalarına, şantajlarına daha açık duruma getirmiş, Türkiye'nin NATO'nun bölgedeki savaş serüvenlerine sürüklenmesi olasılığını artırmıştır. Türkmen, Reagan'la yaptığı görüşmeleri "başarı" olarak lanse ediyor. Ama o, ABD'ye askersel "yardım"ı kesmemesi için ne gibi ödünler verildiğini halktan gizliyor. Örneğin Pershing-2' lerin Türkiye'ye yerleştirilmesi sorunu, şimdi daha da büyük bir tehlike haline gelmiştir. Üçüncüsü, zamların ardarda geldiği, cuntanın kendi çıkardığı sendikalar ve toplu sözleşme yasasını bile rafa kaldıracağı söylentilerinin yayıldığı, Özal'ın yeni bir "açlık paketi" hazırladığı, DPT'nin emperyalizme yabancı sermayeyi gücendirmemek için 24 Ocak Kararlarını yasa düzeyine yükseltme sözleri verdiği günlerde Kıbrıs konusu çevresinde kopartılan şovenist fırtına, yalnız ve yalnızca emperyalizmin ve işbirlikçi oligarşinin yararınadır. Halkımızın ulusal çıkarlarına ters düşmektedir.

TKP, komünistler, Kıbrıs konusunda gerçekleri halkımıza göstermek, beliren yeni tehlikelere karşı en geniş güçleri uyarmak için, Kıbrıs'ın bağımsızlığı için dün olduğu gibi bundan böyle de yoğun çaba gösterecektir. TKP, bu yolda ülkemizdeki ve bölgedeki tüm antiemperyalist güçlerle omuz omuza savaşımı sürdürecektir.

ATILIM 10 yaşında

▶Başı 1. sayfada
Gerek "Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri"nde, gerekse 5. Kongrede, Atılım'ın içeriğinin son yıllarda daha da iyileştiği, ancak daha bir dizi eksikliklerin bulunduğu saptandı. 5. Kongre, partinin ideolojik çalışmalar, ve propaganda-ajitasyon çalışması üzerine en kısa zamanda bir MK plenumu toplanması kararını aldı. Atılım bu toplantının alacağı kararlar ışığında daha da yetkinleşecektir ve yeni bir atılım yapacaktır.

Atılım, kurucusu Bilen yoldaşın yazdığı ilk başyazıda saptadığı çizgiden milim ayrılmayacaktır:

"Atılım yapmak, yığınlara inmek, onların savaşlarını örgütlemek yığınların savaşlarından dersler çıkarmak demektir. Bir de, partimizin savaş gelenekleri, töreleri, paslanmaz silahları, deneyleri vardır. Mustafa Suphi'ler hem TKP'yi kurdular, hem 'Yeni Dünya' gazetesini çıkardılar. Onlardan sonra gelen kuşaklar:"Komünist", "Orak-Çekiç" gibi gazeteleri uzun yıllar yaydılar. Atılım bu savaş yolundan yürüyecektir. Atılım komünist basının Leninci geleneklerini sürdürecektir. TKP, proleter enternasyonalizmine bağlı kalacaktır. Komünist ve işçi partilerinin birliğini savunacaktır."

ATILIM

Barışı korumada demokratik basına düşen...

▶Başı 4. sayfada
madan önce nükleer savaş tehlikesini önlemenin zorunlu ve olanaklı olduğunu göstermek. Politikalarıyla nükleer savaş tehlikesini yaratan ABD ve NATO'nun saldırgan çevrelerini engellemek için savaşmak.

2- Barış hareketinin yalnız ajitasyon ve propagandasını değil, aynı zamanda örgütçülüğünü yapmak. Barış hareketinin sorunlarının çözümüne yardımcı olmak. Yığınları saracak belgiler, en geniş güçleri birleştirecek eylem biçimleri bulmak için çaba harcamak.

3- "Sovyet tehditi" yalanını açığa çıkarmak. Sosyalist ülkelerin dış politikasının barışçı niteliğini göstermek.

4- Okun sivri ucunu emperyalizmin en gerici, saldırgan çevrelerine çevirmek, onların gerçek planlarını, demagojilerini ve provokatif yöntemlerini açığa vurmak.

5- Kapitalist sistemin bunalımı ile tekelci burjuvazinin en gerici çevrelerinin militarist tutkuları arasındaki bağı göstermek, askersel güç kullanmaya dayalı bugünkü politikanın, son çözümlemede emperyalizmin yararınadır... yıflığının, geleceğine duyduğu büyük korkunun bir göstergesi olduğunu göstermek, kapitalizmin halk yığınlarına getirdiği acıları sergilemek.

6- Savaş yanlısı güçler, gericilik üzerinde utkuya olan inancı pekiştirmek. ABD emperyalizminin artan yalıtlanmasını göstermek.

7- Sosyalist ülkelerin kazanımlarını, özellikle SSCB'nin gelişmiş sosyalizmi güçlendirme yolunda attığı adımları tanıtmak,sosyalist ülkelerin emperyalizme karşı savaşan halklarla enternasyonalist dayanışmasını göstermek,sosyalist ülkelerle ilişkilerin geliştirilmesinin yararlarını kanıtlamak.

8- Yığınları halklararası dostluk ve kardeşlik ruhunda eğitmek, şovenizme karşı savaşmak, emperyalizmin saldırganlığına ve baskılarına hedef olan halklarla dayanışma ruhunu güçlendirmek.

9- Demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşımla barışı koruma savaşımının bağını ortaya koymak.

10- En geniş güçlerin barışı koruma hedefi çevresindeki birliğini, ortak savaşımını engellemeye yönelik yanlış görüşlere karşı aralıksız savaşım.

Biricik demokratik...

▶ Başı 9. sayfada
deme gelecektir. Faşist diktatörlüğün kendi açısından bir türlü kesin bir çözüme ulaştıramadığı bu sorun, geniş işçi yığınlarını birleştirmek ve hükümetin ve cuntanın iç yüzünü kavramalarını sağlamak için büyük olanaklar sağlıyor. Şimdi vargücümüzle, her şeyden önce işyerlerindeki çalışmalarımızı hızlandırarak, işçilerin haklı istemlerinin, tepede kapalı kapılar ardında çiğnenmesini önlemek için savaşımı yükseltmek gerekiyor. 5. Kongrenin sendikal hareket üzerine 6 nolu kararı bize yol gösteriyor. Bu konuda yurtiçindeki, yurtdışındaki ilerici, dürüst sendikacılara büyük görevler düşüyor. Onlar işçilere yol göstermeli, destek vermelidirler.

- Politik genel af istemini her olanakla yaygınlaştırmalı ve yükseltmeliyiz.

- Kıbrıs halkı ile dayanışmayı güçlendirmek, şovenizme karşı ödünsüz savaşım çizgisini tüm güçlükleri göze alarak sürdürmek büyük önem taşıyor. Kuzey Kıbrıs'daki serüvenci girişim, cuntanın Kürt halkı üzerinde uyguladığı baskıları açığa çıkarmak için de olanaklar sağlıyor.

- Perşing roketlerinin ülkemiz topraklarına yerleştirilmesine ve bölgesel bir savaş tehlikesine karşı daha şimdiden geniş güçlerin birliğini hazırlamak için aralıksız çaba harcamak gerekiyor.

- Mart ayında Meclisde oylanması gereken sıkıyönetimin uzatılmasına karşı en geniş güçleri şimdiden hazırlamak gerekiyor.

Komünistler sol güçlerle, öteki ulusal demokratik güçlerle birlikte yürütmek için her olanağı değerlendirecekleri tüm bu çalışmaları, TKP Programı'nın öne koyduğu faşist rejimi yıkma ve ulusal demokrasiyi kurma hedefiyle bağlayacaklardır. TKP Programı, halkın değişim isteminin ekonomik, sosyal, politik, kültürel her alanda devrimci bir ifadesi olan, ona bunalımdan gerçek çıkış yolunu, biricik demokratik alternatifi gösteren keskin bir silahtır. Bu silahı yığınların eline vermek için her çabayı göstermeliyiz.

Partinin Programı üzerine

▶Başı 6. sayfada
Müdahale edilmezse onlar ülkenin, halkın sorunlarını kat kat artıracak bu yolda ilerleyecektir. Bu doğrultu kaçınılmaz olarak faşist baskı ve terörün daha da artmasını getirecektir.

İşte TKP Programı ulusal demokrasi ile bu politikaya alternatif bir politikayı, barışçı dış ilişkiler, emperyalizmin hegemonyasından kurtulma, ulusal ekonomiyi koruma ve güçlendirme ve halkdan yana ekonomik, sosyal ve kültürel önlemler programını formüle ediyor, yitirilen demokratik hak ve özgürlükleri yeniden kazanma ve geliştirme ve Kürt halkı üzerindeki ulusal baskıya son verme hedefini koyuyor. Son yılların deneyleri ışığında yakıcı sosyal istemleri net ve ayrıntılı formüle ediyor.

TKP bu hedefleri gerçekleştirecek güçlerin varlığından yola çıkıyor. Onları birleştirme görevini öne koyuyor ve bu dönüşümlerin ancak işçi sınıfının öncülüğünde gerçekleştirilebileceğini saptıyor.

Bu nedenle politik erkin ulusal demokratik güçlere geçmesi ve ulusal demokrasi programının yaşama geçirilmesiyle antiemperyalist demokratik halk devrimi başlamış olacaktır.

"İşçi sınıfının bağlaşıklarıyla birlikte erk organlarındaki konumları, hegemonyası pekiştiği ölçüde ulusal demokrasi halk erkine dönüşecek, antiemperyalist, demokratik halk devriminin görevlerini tamamlamaya yönelecektir." Bu görevleri, "işçi sınıfının öncülüğünde, işçi-köylü ittifakı temelinde tüm halkın birleşik güçleri tamamlayabilir. "İşçi sınıfı ulusal demokrasinin kuruluş aşamasında işbirliği yaptığı ötekli güçlerle de, onlar yeni görevlerin çözümüne yaklaştıkları ölçüde işbirliğini sürdürecektir."

Görüldüğü gibi TKP programı demokratik devrimin kendi içinde farklı evrelere ayrılacağını öngörüyor. Parti stratejisini geliştiriyor. Uluslararası deneyim bu yaklaşımı doğruluyor. Program, hem ulusal demokrasiyi gerçekleştirebilecek güçlerin varlığını, hem de ulusal demokrasinin kurulmasıyla devrimi tamamlamaya yönelmenin olanaklı olduğunu saptıyor.

4. Program da, 3. Program gibi antiemperyalist demokratik halk devriminin sosyalizme büyümesini öngörüyor. "Sosyalizmin öncü, itici gücü, emekçi köylülükle ve kent emekçileriyle bağlaşıklık kuran işçi sınıfıdır. İşçi sınıfı sosyalizme geçiş öncesinde işbirliği yaptığı güçleri de sosyalizm amacına kazanmak, onlarla işbirliğini sürdürmek için çalışacaktır".

Yeni parti programı devrimin Türkiye'de barışçıl olmayan yoldan utkuya ulaşacağını saptadı. En ardıcıl hümanistler olan komünistlerin amacı her zaman sosyalizme en acısız yoldan gitmektir. Türkiye koşullarında halkın düşmanları onun önünde ulusal ve sosyal kurtuluşu elde etmek için barışçı bir yol bırakmamışlardır. Bu koşullarda, barışçıl yol konusunda en küçük de olsa bir beklenti yaratmak, devrimi daha baştan yenilgiye, dolayısıyla halkı çok daha büyük acılara mahkum etmek olur. TKP işte barışçı olmayan yol saptamasını yaparken ve yığınları kendi deneyleri temelinde bu konuda aydınlatma ve hazırlama görevini önüne koyarken, gene, sosyalizme olanaklı en az sancılı yoldan ulaşma ilkesine bağlı kalıyor.

Tek doğru yol

TKP Programı bu nitelikleriyle hem toplumun ezici çoğunluğunun güncel çıkarlarıyla hem de işçi hareketinin uzun vadeli hedefleriyle uyum içindedir. Program yaşamın dayattığı ve çözmenin olanaklı olduğu ivedi görevleri nihai hedefe bağlayan yolu gösteriyor. Barış, halklararası dostluk, ulusal bağımsızlık ve demokrasi için ekonomik ve sosyal haklar için savaşım sosyalizmin yolunu açacak tek doğru ve elverişli savaşım yoludur.

TKP Programı, işçi sınıfına, öteki emekçi halk yığınlarına kendi sınıfsal durumlarını ve emperyalizmle ve işbirlikçi oligarşiyle çıkarlarının bağdaşmasının olanaksız olduğunu, bu durumun kader olmadığını, tersine bu programı gerçekleştirmeye yönelerek durumu değiştirmenin olanaklı olduğunu somut gösteriyor.

Daha güçlü TKP

Ulusal çaptaki her bir sorunun çözümü, ülkemizin aydınlık bir geleceğe ulaşması ancak TKP'nin güçlenmesiyle olanaklıdır. Bu temelsiz bir sav değildir. 5.Kongrenin son biçimini verdiği TKP'nin devrimci ve sosyalist Programı, TKP'nin, işçi sınıfının, onun tüm bölüklerinin ve tüm alanlardaki çıkarlarını, halkın tüm katmanlarının ve toplumumuzun ezici çoğunluğunun çıkarlarını birleştiren, birlikte ifade eden ve savunan ve aynı zamanda hareketin bugününde geleceğini, sosyalizm hedefini ifade eden partisi olduğunu açık, net, anlaşılır bir dilde ortaya koydu. İşçi sınıfının eline keskin bir silah verdi.

TKP'nin gücü, Marksizm-Leninizme, onu yaratıcılıkla ülke koşullarına uygulama çabasına, sosyalizm ve komünizm amacına, ulusal çıkarlara ve proleter enternasyonalizmine olan bağlılığında, işçi sınıfı içindeki ve dünya komünist hareketiyle olan sağlam bağlarında yatmaktadır. TKP'yi güçlendirmek demek, bu bağlılığı ve bağları daha da sıkılaştırmak için her çabayı göstermek demektir.

AKEL ile TKP'nin Ortak Açıklaması

▶ Başı 7. sayfada
rejime sivil bir kılıf geçirme anlamına geldiğini belirtti.

TKP heyeti, Türk işgal birliklerinin ve bütün yabancı birliklerin Kıbrıs'tan çekilmesi, tüm yabancı askersel üslerin, radar tesislerinin sökülüp atılması, Kıbrıs'ın toptan askerden arındırılması için verdiği savaşımda AKEL ve bir bütün olarak Kıbrıs halkıyla dayanışmasını bir kez daha dile getirdi.

TKP heyeti, söz konusu Birleşmiş Milletler kararları ve üst düzeydeki anlaşmalar temelinde Kıbrıs sorununun iç yönlerini çözmede toplumlararası görüşmeleri etkin ve verimli kılabilmek için Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri Perez De Kuelyar'ın girişim ve önerilerini desteklediğini belirtti.

Her iki heyet de, Kıbrıs sorununun uluslararası yönünü çözmek, Kıbrıs'ın bağımsızlık, egemenlik ve bağlantısızlığı için Güvenlik Konseyi'nce yeni güvenceler sağlama amacıyla, Birleşmiş Milletler çevresinde uluslararası bir konferans toplanmasını desteklediler.

Her iki heyet de, emperyalizmin saldırılarını kınadılar. Grenada, Salvador, Nikaragua halklarıyla, Amerikan-İsrail saldırısına karşı savaşan komşu Lübnan ve Filistin halklarıyla dayanışmalarını dile getirdiler.

Taraflar, barış, ulusal bağımsızlık, demokrasi ve toplumsal ilerleme için savaşan tüm dünya halklarını desteklediklerini belirttiler.

Her iki heyet de, gezegenimizde tüm sağduyulu insanların ana görevinin nükleer bir savaşı önlemek için barış uğrunda savaşım olduğunu vurguladılar. Bunun için tüm barışsever güçlerin birleşik eylemlerinin her zamankinden daha da gerekli olduğunu belirttiler.

Emperyalizmin saldırganlığını ve savaş çığırtkanlığını durdurmak için, bütün devrimci güçlerin birliği, en başta da Marksizm-Leninizm ve proleter enternasyonalizmi temelinde komünist hareketin birliği bir zorunluluktur.

Her iki heyet de, antikomünizmin her biçimini, özellikle antisovyetizmi, barış, demokrasi, toplumsal ilerleme uğrundaki antiemperyalist savaşıma zararlı bulur ve kınarlar.

Her iki heyet de, iki parti arasındaki yoldaşça ilişkiler ve mükemmel işbirliğinden duydukları derin hoşnutluğu dile getirdiler. Bilimsel sosyalizmin ortak yüce ülküleri için, her iki halkın yararı, bölgede ve dünyada barışın çıkarı için bu bağların daha da güçlendirilmesi yolunda kararlılıklarını dile getirdiler.

Köln'de 1200 kişinin katıldığı toplantıda

5. Kongrenin savaş çizgisi coşkuyla selamlandı

26 Kasım günü FAC'in Köln kentinde yapılan toplantıda TKP 5. Kongresinin savaş çizgisi coşkuyla selamlandı, Deniz ve Bilen yoldaşlar anıldı. 1200 kişinin katıldığı toplantıda Sıtkı Çoşkun, M.Hayrullahoğlu'nun eşi Aynur Hayrullahoğlu, T.Maden-İş Sendikası G.Bşk. M.Karaca'nın yanısıra Alman KP ve Yunanistan KP'den birer temsilci konuştu. Sümeyra'nın Türkçe, Heval'ın Kürtçe türküler okuduğu, slaytların gösterildiği ve değişik ulus folklorlarının sergilendiği toplantıya baştan sona devrimci çoşku egemendi.

Sıtkı Coşkun'un konuşmasından:

"Bu toplantımızda da görüldüğü gibi, TKP 5. Kongresi'nin başarıyla yapılması daha şimdiden devrimci bir coşku kaynağı oluyor. Onu gerçekleştirenler, 5. Kongre ve onun kararları büyük bir destek görüyor.

"Komünistler partinin birliğini güçlendirmeyi sürekli bir görev, her yeni aşamada yeniden ve bir üst düzeyde sağlanması gereken bir nitelik olarak alıyorlar. Bunun yolunu TKP 5. Kongresi, milyonları devrimci savaş için ayağa kaldırma yolunda gerektiğinde ölümü de göze alarak iş yapmak. Ufak iş büyük iş demeden çalışmak, çalışmak daha çok çalışmak olarak gösterdi.

Tıpkı Mustafa Suphi gibi!

Tıpkı Deniz yoldaş gibi!

Tıpkı Bilen yoldaş gibi!"

"Varlığını sürdüren her parti örgütünde; İstanbul İl Komitesi'nde; yeniden kurulan her parti örgütünde ve parti bağlantısında; oportünizme ve fraksiyonculuğa indirilen her darbede; elden ele uluşan her Atılım'da, her Proleter İstanbul'da; Batı Avrupa'daki göçmen işçilerin savaşımında, dayanışma eylemlerinde; tek başına bile kalsa yılmayan her parti üyesinin, her sempatizanın savaşımında; ulusal demokratik hakları için direnen Kürt halkının, hakları için direnen her işçinin savaşımında yaşıyorlar.

"Mustafa Suphi'den Mustafa Hayrullahoğlu'na tüm şehitlerimizin, Bilen yoldaşımızın şanlı savaş yolu bizi zafere götürecektir. Sosyalizmin yüce ülkülerini bizim ülkemizde de başarıya ulaştıracaktır!

"Evet! Faşizmin karanlığı dağılacak, bizim dağlarımızda da tanyeri ağaracak, devrimin şafağı atacaktır!

Söz sana Bilen yoldaş söz!

Uğruna dövüştüğün her şeyi yaşama geçireceğiz!

Ulusal direnişi' örgütleyeceğiz! Faşist cuntayı alaşağı edeceğiz! Ulusal demokrasiden, antiemperyalist demokratik halk devrimine yürüyeceğiz! Sosyalizmin yolunu açıp, sosyalist devrimi yapacağız!

Herkesten yeteneği kadar, herkese ihtiyacına göre belgisinin yaşama geçirildiği savaşsız, sömürüsüz dünyayı kuracağız!"

Aynur Hayrullahoğlu'nun konuşmasından:

"61 yıl dile kolay... Neler görmedi? Ateşi, ihaneti. Ama en kötü günlerde bile işçi sınıfına, işçi sınıfının politik kadrolarına, örgütüne olan güvenini yitirmedi. Savaşım azmi, bilinci, morali birgün olsun sarsılmadı, bulanmadı .

"O, komünist ahlakın ve inancın sarsılmaz canlı bir anıtı idi. Onun savaşımı dün olduğu gibi bugün de işçi sınıfının kadrolarının önünde örnek olmaya devam edecek. Bizler o güvene layık olabilmek için, yurtiçinde, yurtdışında, hapiste, işkencede, derin gizlilik koşullarında daha da çok çalışacağız. 5. Kongrenin önümüze koyduğu hedefler doğrultusunda birliğimizi pekiştireceğiz ve saflarımızı sıklaştıracağız .

"Kayıplar vardır. Yerleri doldurulamaz. Ama işçi sınıfının kayıplarının yeri doldurulabilir. Tek bir şartla. İşçi sınıfının kollektif iradesiyle, kollektif birliğiyle ve örgütlenmesiyle. İşte şimdi, bir yerine on çalışarak, tüm örgütlerin kollektif çalışmasıyla aşacağız bu kayıpları.

"Düşmanlarımız sevinsinler. Ama korksunlar da. Bizlerin gözlerinde kararsızlık, yılgınlık ve keder görebilmek için boşuna bakacaklar. Çelik bir örgütle, çelik bir ayna gibi bakacağız geleceğe.

"Dostlar,

"Bilirsiniz, Bilen yoldaş parti yaşamına gözünü Haliç'de açmış. Haliç'in, Kasımpaşa'nın onun için özel bir anlamı vardır. O zaten yurdun her taşını, sokağını belleğinde capcanlı tutardı. Türkiye'ye geri dönenlere, Haliç'e, Kasımpaşa'ya bir de benim için bakın derdi. Biz, Haliç'e, bugün de işçi sınıfının yatağı olan bu yoksul İstanbul semtine, Mustafa'nın yattığı Kasımpaşa'ya O'nun gözleriyle bakıyoruz. Ve onların inadığı gibi inanıyoruz ki, özgürlük ve demokrasi, en güzel elbisesiyle, işçi tulumuyla dolaşacak bu yerlerde..."

Mehmet Karaca'nın konuşmasından:

"Mustafa Hayrullahoğlu, kendini işçi sınıfı davasına adamış, onunla birleşmiş savaşçıların en seçkinlerinden, devrimci onuruna en ufak bir gölge düşürmeksizin toprağa düşenlerden biri olarak Türkiye işçi sınıfının mücadele tarihine geçmiştir. Çünkü O, kendini uğruna adadığı işçi sınıfı ve onun nihai amaçları için ödünsüz savaştı. Düşmana, sınıf düşmanına esir düştü. Ama yenik düşmedi. Teslim olmadı. Gerçek bir işçi sınıfı devrimcisi olarak yaşama gözlerini yumdu. Sınıf düşmanına, sınıfımızın sırrını vermedi.

"Türkiye işçi sınıfı, sıralarından İ. Bilen gibi bir işçiyi, gerçek bir proleter savaşçıyı, uluslararası işçi hareketinin en değerli önderlerinden birini çıkardığı için övünç duyuyor. Çünkü, İ. Bilen ve onun kuşağından savaş yoluna giren işçiler, Mustafa Suphi'lerin, 15'lerin katline, işçi sınıfına, onun örgütlerine yönelen azgın saldırılara karşı Türkiye proletaryasının yanıtıdır. Uluslararası proletaryanın Türkiye'deki kolunun yokedilemeyeceğinin kanıtıdır"

"Ölümünün 1. yılında ve İ.Bilen'in yüce anısı önünde andığımız Mustafa Hayrullahoğlu, biz Batı Avrupa'da yaşayan Türkiyeliler, Türkiyeli işçiler için dirimsel önemde görevimizi bir kere daha hatırlatmamıza neden olmalıdır. Ve şu soruyu kendimize sormalıyız: 12 Eylül'den beri birçok yurtsever, ilerici, sosyalist , komünist öldürüldü. Mustafa Hayrullahoğlu da. Ne yaptık? Daha doğrusu yaptıklarımız yeterli mi?

"Elbette ki boş durmadık. Çok şey yaptık. Ama açık yüreklilikle söyleyelim ki, yapamadıklarımız yaptıklarımızdan fazladır. Şehitlerimizin, Mustafa Hayrullahoğlu'nun, büyük proleter savaşçı İ.Bilen'in anısı önünde onlara layık daha iyi bir savaş, daha iyi bir dayanışmayı gerçekleştirmek, halk düşmanı cuntayı uluslararası alanda daha da yalıtlamak, ona daha ağır darbeler indirmek için çabalarımızı bin misline çıkaracağımıza söz verelim. Söz arkadaşlar..."

ATILIM

Yıl 10, sayı 12(120)

Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı

Aralık 1983

Bütün ülkelerin proleterleri birleşiniz!

İşçiler, köylüler, aydınlar, gençler, Türk-Kürt tüm emekçiler
BİRLEŞİN YENECEKSİNİZ!

ATILIM 10 yaşında

TKP MK Organı Atılım 8 Ocak 1974'de yayına başladı. Bu sayısıyla 10. yılını dolduruyor. Atılım'ı, partimizin daha önceleri de bir dizi MK organını kurmuş, yayınını ve dağıtımını örgütlemiş olan Bilen yoldaş kurdu. İlk başyazısında Bilen yoldaş Atılım'ın hedefini şöyle koymuştu: "TKP eline yeni, keskin bir silah alıyor. Atılım. Bu ad gelişigüzel konmamıştır... Bugün partiyi kalkındırmak, onu sekter, tutucu akımlara, likidatörlere karşı savunmak, içine düştüğü kısır döngüyü kırmak ön plana girmiştir... Partinin savaş programını, politikasını, belgilerini yığınlara yaymak, strateji ve taktiğini açık seçik göstermek komünistlerin, parti üyelerinin görevidir. Partinin radyoları var, dergileri var. Ama bunlar yeter değildir. Lenin, yazılı komünist basın için kolektif propagandacı, kolektif örgütçü demiştir. Lenin'in bu tarihsel öğütü kulağımıza küpedir."

Atılım'ın bu köşesinde yayınlanan başyazıların hemen hemen hepsini 10 yıl boyunca Bilen yoldaş kaleme aldı. O, Atılım'ın her sayısını gördüğünde yeni bir çocuğu olmuş gibi sevinirdi. Özellikle ülke içinde basılan kopyalar eline geldiğinde bu sevinci daha da büyük olurdu. Atılım 10. yılını doldururken, TKP, 5. Kongresini toplayarak, 1973 yılında önüne koyduğu görevi tamamladı. Bilen yoldaş, 5. Kongreyi gördü, ama ne yazık ki ellerinde doğan ve biçimlenen, Atılım'ın 10. yılını göremedi.

Atılım 8 Ocak 1974'den bu yana aralıksız çıktı. Son yıllarda birçok özel sayı da çıkardı. Çeşitli ebatlarda basıldı. Atılım'ın ilk 12 sayısı merkezi basıldı. Daha sonra, ülke içinde ve yurt dışında çeşitli yerlerde basıma geçildi. 12 Eylül 1980 devirmesinden sonra, bir dönem, Atılım'ın ülke içindeki dağıtımında aksamalar oldu. Daha sonra yurtiçi basım yeniden sağlandı. Yiğit, özverili Atılım'cılar eliyle dağıtım her geçen gün daha da düzeliyor. 5. Kongre, Atılım'ın 15 günde bir çıkarılması hedefini koydu. Gerekli hazırlıklar tamamlandığında, eksiklikler giderildiğinde, Atılım 15 günde bir çıkacak.

▶Arkası

5. Kongre sevinç ve coşkuyla karşılandı

TKP 5. Kongresi, Türkiye işçi sınıfı, emekçi halkımız ve ülkemiz açısından bir dönüm noktası niteliği taşıdığını, aradan çok kısa bir zaman geçmiş olmasına karşın, her gün yeni biçimlerle ortaya koyuyor. Kongre, tüm parti üyelerinde, sempatizanlarda, dostlarımız arasında büyük bir coşku, yüksek bir heyecan yarattı. Parti örgütleri, 5. Kongre üzerine yaptıkları toplantılarda, 5. Kongreyi selamladılar. Kongrenin duyurulması, programatik belgelerinin yaygınlaştırılması, 5. Kongrenin onun savaşım çizgisinin, fabrikalara, işyerlerine, mahallelere, işçi yataklarına, toplumun her kesimine taşınması için kararlar aldılar.

"TKP 5. Kongresinin Halkımıza Çağrısı" parti örgütleri tarafından çoğaltılıp dağıtıldı. TKP İstanbul İl örgütü organı "Proleter İstanbul" Kasım 1983 sayısında Kongreye geniş yer verdi. Türkiye'nin birçok il ve ilçesinde, yurtdışında "5.Kongre, Daha güçlü TKP" belgisi, pul, bildiri, afiş gibi çeşitli araçlarla ve çeşitli biçimlerde halka duyuruldu. Kongre açılış ve kapanış konuşmalarını, MK'nın Çalışma Raporunu ve Kongre Kararlarını içeren "TKP 5. Kongre Belgeleri I" adlı kitap yurtiçi ve yurtdışında yaklaşık aynı günlerde basılarak dağıtıldı.

Komünistlerin, ilerici-yurtsever güçlerin bu sevinci, bu başarısı, egemen güçlerin yüreğine korku saldı. Hürriyet gazetesi, TKP'nin halkın gözünde yükselen saygınlığını sarsmak için özel bir haber yayınladı. Antikomünist karaçalmalarla dolu bu haberde, yine de 5. Kongrenin toplandığını belirtmek zorunda kaldı.

5. Kongre, yurtdışı örgütleri tarafından yığınsal toplantılarla selamlandı. TKP 5. Kongresi çizgisini en geniş yığınlara iletmek amacıyla ve Bilen ve Deniz yoldaşların anıları önünde saygıyla eğilmek için, İngiltere, İsveç, İsviçre, Danimarka, Federal Almanya'da yığınsal toplantılar düzenlendi. Büyük bir coşku ortamında geçen toplantılarda yapılan konuşmalar dikkatle dinlendi. Köln kentinde düzenlenen toplantıya 1200 kişi katıldı. Bu toplantıların bir özelliği de öteki sol örgütlerden, Kürt ulusal hareketinin kollarından ve kardeş komünist ve işçi partilerinden konukların katılımıyla yapılmasıydı.

BUNALIMDAN ÇIKIŞ İÇİN

Biricik demokratik alternatif

• Cevat KARLIDAĞ

6 Kasım seçimlerine giderken faşist cunta, onun ardındaki işbirlikçi oligarşi ve emperyalizmin en gerici çevreleri, diktatörlük rejimine, sivil bir kılıf geçirerek istikrar kazandırmayı umuyorlardı. Oysa seçimler, rejimin bunalımının hafiflemesi bir yana, bir dizi yeni çelişkinin ortaya çıkmasıyla sonuçlandı. Denetimlerindeki her türlü kamuoyu oluşturma aracıyla ilk günlerde hararetle yaymaya çalıştıkları "işte demokrasiye geçiliyor" havası, çok kısa bir süre içinde söndü, bunun somut gerçeklerle hiçbir ilgisinin olmadığı açığa çıkıverdi.

Nasıl çıkmasın ki? Cuntacı generaller, seçimleri kazanmış olan Özal'ın partisine, erkte, biraz olsun kendilerinden bağımsız davranmasına yol açabilecek bir olanak tanımaktan yana değiller. Generaller, belirleyici konularda diktatör Evren'den bağımsız davranmada sözü edilmeye değer bir olanağı hükümete zaten tanımayan Anayasa'nın katı hükümleriyle bile yetinmiyorlar. Kendilerine bağlı bölge valileri atadılar, bakanlıklardaki askersel personelin görev süresini uzattılar, Özal'ın bakanlıkları yeniden düzenleme girişimlerini engellemeye çalıştılar, Meclis başkanlığına, Dışişleri, Savunma, İçişleri vb. bakanlıklara kendi adamlarını getirmek için her yönteme başvurdular. "En demokratik koşullarda yapıldığını" öne sürdükleri 6 Kasım seçimlerinin sonuçlarını kendileri tanımak istemiyorlar.

Generaller 6 Kasım'da MDP'nin aldığı ağır yenilgiden, halkın kendilerine karşı olduğunu açık gördüler. Halkın değişim isteminin, mevcut durumun değişmesi isteminin güçlü olduğunu çok iyi anladılar. Halkın faşist cuntanın üç yıllık uygulamalarına olan tepkisi nedeniyle MDP'ye oy vermediğini, Sunalp'in kendisi itiraf etti.

Halkın bu hoşnutsuzluğunun ve tepkisinin Özal gibi Amerikancı, halkdüşmanı birine bile kendi denetimleri

▶Arkası 9. sayfada

10 ATILIM YAŞINDA
Türkiye Komünist Partisi Merkez Komitesi organı
OKU-OKUT-HABER YAZ

ATILIM 10 yaşında

▶Başı 1. sayfada

Gerek "Mustafa Suphi 100. Yıl Tezleri"nde, gerekse 5. Kongrede, Atılım'ın içeriğinin son yıllarda daha da iyileştiği, ancak daha bir dizi eksikliklerin bulunduğu saptandı. 5. Kongre, partinin ideolojik çalışmalar, ve propaganda-ajitasyon çalışması üzerine en kısa zamanda bir MK plenumu toplanması kararını aldı. Atılım bu toplantının alacağı kararlar ışığında daha da yetkinleşecektir ve yeni bir atılım yapacaktır.

Atılım, kurucusu Bilen yoldaşın yazdığı ilk başyazıda saptadığı çizgiden milim ayrılmayacaktır:

"Atılım yapmak, yığınlara inmek, onların savaşlarını örgütlemek yığınların savaşlarından dersler çıkarmak demektir. Bir de, partimizin savaş gelenekleri, töreleri, paslanmaz silahları, deneyleri vardır. Mustafa Suphi'ler hem TKP'yi kurdular, hem 'Yeni Dünya' gazetesini çıkardılar. Onlardan sonra gelen kuşaklar:"Komünist", "Orak-Çekiç" gibi gazeteleri uzun yıllar yaydılar. Atılım bu savaş yolundan yürüyecektir. Atılım komünist basının Leninci geleneklerini sürdürecektir. TKP, proleter enternasyonalizmine bağlı kalacaktır. Komünist ve işçi partilerinin birliğini savunacaktır."

ATILIM

HALKIN KÜRSÜSÜ

Atılım'da geçen Kasım sayımızdan beri yayınlanan yazışma adresi yalnız Atılım'la değil, partinin tüm propaganda ve ajitasyon organlarıyla yazışma adresidir. Ana işlevi, parti organlarıyla okurlar ve dinleyiciler arasındaki bağı güçlendirmektir.

Bu adresten yararlanırken en başta dikkat edilmesi gereken nokta mektup gönderenin güvenliğidir. Mektuplardan polisin kendileri hakkında bilgi sağlamasına olanak vermemek için en büyük dikkat göstermelidirler. Gerçek adları, bulundukları somut ilçe, çalıştıkları işyeri, oturdukları mahalle vb. hakkında hiçbir ipucu vermemelidirler.

Okuyucularımızdan ne istiyoruz?

Ülkemizdeki düzenin içyüzünü açığa çıkartan, rüşvetçiliği, sahteciliği, baskıları, sömürüyü, sahtekarlıkları, halka somut gösterecek, halk düşmanlarını, sörnürü ve vurgunları, işkencecileri halka tanıtan haberler, olaylar, veriler, yazılar ve bunlar üzerine yorumlar. Fabrikalardaki, köylerdeki, mahallelerdeki vb. somut durumu, halkın sorunlarını ve istemlerini. Sınıf savaşımına ilişkin haberleri, eylem ve direnişleri. Yığınların ruh halini, çevremizdeki insanların düşüncelerini, duygularını, öfkelerini. Tutukevlerindeki durumu, tutuklu ve hükümlülerin istemlerini, ailelerinin sorunlarını ve durumlarını. Anadolu basınında çıkan ilginç haberler. Sendikalardaki, yığın örgütlerindeki gelişmeler, bunların yayın organları. Geçmişte fabrikalarda, mahallelerde, büyük-küçük tüm direniş ve eylemlerdeki deneyleri aktaran yazılar... Hangi politik görüşten olursa olsun, faşistlerin öldürdüğü yurtseverleri tanıtan yazılar... Fotoğraf, resim, desen, karikatür, şiir... Yurt dışındaki, Türkiye halkıyla, demokrasi güçleriyle dayanışma eylemlerini, Türkiyeli işçilerin bulundukları ülkedeki sorunlarını, onların her türden eylemlerini. Okuyucularımız yazışma adresini Atılım'a ve öteki parti yayınlarına ilişkin eleştiri ve önerilerini iletmek için de kullanabilirler.

Adres, TKP üyesi olmayan, partimizin görüşlerini paylaşmayanlara da açıktır. TKP, kendi yayın organlarında, barış ve ulusal demokrasi güçlerinin ortak savaşımına katkıda bulunacak her yazıyı yayınlamaya hazırdır.

Parti örgütleri, komünistler yazışma adresini halka, öteki ilerici güçlere, her yurtsever insana duyurmaya çalışmalıdırlar. Partimizin ajitasyon-propaganda araçlarını ezilen halkımızın bir kürsüsü yapmak için her çabayı göstermeliyiz.

TKP KONGRE KARARLARI

21- İDEOLOJİK ÇALIŞMALARIN İYİLEŞTİRİLMESİ ÜZERİNE

TKP 5. Kongresi,

TKP'nin ideolojik çalışmalarının daha da güçlendirilmesi amacıyla:

1- TKP Merkez Komitesi'nin Ajitasyon-Propaganda Seksiyonu'nu güçlendirmek üzere her türlü olanakları zorlayarak gerekli kadroları ayırmasını, bunların eğitimini ve partimizin bu seksiyonunun yığınlar için çalışan parti örgütlerince düzenli bir biçimde bilgi ve yazı akışıyla beslenmesini sağlamak için zorunlu araçları yaratmasını,

2- Partinin legal, illegal bütün periyodik yayınlarının işlevlerinin daha net çizilmesini, daha koordineli bir yayın faaliyeti için gerekli organizasyonların yaratılmasını,

3- TKP Merkez Komitesi Organı Atılım'ın gerekli hazırlıklar tamamlandıktan sonra 15 günde bir çıkarılmasını ve içeriğinin daha da geliştirilmesini,

4- Parti örgütlerinin, Yol ve Amaç dergisine katkılarını artırmalarını ve Yeni Çağ ve Yol ve Amaç dergilerinin dağıtımının yaygınlaştırmalarını, Proleter İstanbul gazetesinin içerik olarak geliştirilmesini,

5- Batı Avrupa'daki parti örgütlerinin onbeş günlük legal gazetesinin yığınsal dağıtımına, satışına ve abone kazanmasına, onun haber, yazı ve fotoğraflarla beslenmesine, tüm olanaklarını harekete geçirerek yardımcı olmalarını,

6- Ülkede çıkan yayınların yurtdışında, yurtdışında çıkan yayınların ülkede yaygınlaştırılması ve duyurulması için çaba harcanmasını,

7- Partinin ideolojik alandaki çalışmalarını parti eğitimi de içinde köklü bir biçimde ele almak amacıyla, olanaklı en kısa süre içinde başlıca bu konuya ilişkin özel bir MK Plenumu toplanmasını karar altına alır.

YAZIŞMA ADRESİMİZ:

BOX 16 367 S 10327

Stockholm

İSVEÇ